

életi HIRADÓ

V. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM.

ÁRA: 1,50 Ft.

1961. DECEMBER 22.

Segítség és biztatás

A család és az ismerősök rendes emberként várják haza...

— Nem értem miért tette?...
— mondja az egyik szomszéd.
— Nekem sohasem volt ve-
le bajom. Persze a káromkodá-
sokat eltekintve. Azt nem sze-
rettem, különösen a házban le-
vő sok gyerek miatt. A felesé-
gével jóban vagyok, aki soha
nem panaszkodott az urára —
így a másik szomszédasszony.

— Rendes ember volt. Két
forintnál kevesebb kapupénzt
sohasem adott — közli bizal-
masan a házfelügyelő. — De
éppen itt jön a felesége. Ő töb-
bet tud mondani. Mi, ugyebár,
közelebről nem ismertük őt.

Jó ember volt, de...

— A férjem? — kezdi tétov-
ván az asszony s közben gon-
dolata a messzibe réved. Az
idő távlatait és azon belül éle-
tük alakulását méri fel talán.

— Mit mondhatnék róla?...
— mondja halkán, szinte ön-
magának feltéve a kérdést. —
Nem volt rossz ember — adja
meg a választ saját kérdésére
még mindig halkán, aztán
gyorsan, szinte kapkodva kez-
di bizonygatni az iménti kijel-
entését:

— Higgye el, nem volt rossz
ember. Igaz, voltak hibái, de a
fizetését mindig hazaadta, csak
a zsebpénzt tartotta meg mag-
ának. És nem is bántott be-
nünket. Ha ivott, nótázott meg
káromkodott az utcán hazafelé,
de mikor hazaért, lefeküdt és
aludt reggelig. Ha pedig józan
volt, még a szavát sem lehetett
hallani.

Elhallgat. Talán érzi, hogy
amit mond, egy kicsit sajnít.
Rövid töprengés után újra
megszólal. Most határozottabbnak
látszik, hangját megemelve
így folytatja:

— Igen, ez mind igaz. De,
sajnos, csak az elmúlt időkből
volt így. Két éve talán, hogy
észrevettem nála a változást.
Kevesebb pénzt adott haza,
előfordult, hogy abból is visz-
szakért. Később kezdett kimar-
radni, hajnalban jött haza.
Először azt gondoltam: nő van
a dologban. Más volt a baj. A
borbarátok rossz útra vitték a
férjemet — mondja az asszony,
s hangja az emlékezés-
sel felidézett izgalomtól meg-
remeg.

Az otthoni levél...

— Megtudtam azt, hogy mu-
latni járnak. Vizes pohárból
itták a rumot. Egyszer egy át-
züllött éjszaka után kórházba
került. Ezt követően két napig
rendesen hazajött. Aztán —
legyint lemondóan — folytatód-
t mind ott, ahol abbama-
radt. Hiába volt a szép szó, fe-
nyegetés, hogy itthagynom, nem
hallgatott rám. A többit már
tudják.

Igen, Tóth Balázs lopott.
Kellott a pénz az itálra, barátokra,
a hajnalig tartó tivornyákra.
Eleinte csak egy-két apróságot
emelt el. Később már nagyba vitte.
A kétes „barátok”, az ivócimborák
messzire vitték. Több mint százezer
forinttal károsították meg az
államot. Az ítélet: több évi
börtön és tizezer forint kár
megtérítése.

Míntha megérezné az asz-
szony, hogy mire gondolunk,
megszólal:

— Egy év és három hónap
telt el azóta. Most kaptam töle
levelet. Azt írja: jól van. Ha
hazajön, minden megváltozik.
Kéri, írjam meg mi van ve-
lünk, hogy élünk, van-e téli
tüzelőnk?...

— Mi lesz a válasza? —
tesszük fel a kérdést.

— Mit írhatok?... Nehéz
volt vele, de még nehezebb
nélküle. Nőnek a gyerekek, és
hiába, a fiúhoz apa kell. Meg
aztán itt van a nagyobbik
fiam, András. Hetek óta alig
hallani a hangját. Egyre csak
azt hajtogatja: mikor jön meg
az apa, meddig lesz még távol
tőlünk? De, azért nem kesere-
dek el. Majd csak eltelik a
hátralevő idő is. Addig is se-
gítenek a jóbarátok, a szom-
szédok és az üzem, ahol dol-

gom. Most kaptam segítyt,
Andris fiamat pedig a nyári
szünidő alatt felvették az apja
üzemébe hat hétre. Azt mon-
ták: ebből a gyerekből mi
csinálunk rendes embert.

— Több mint nyolcszáz fo-
rintot keresett. Cipőt kaptak
belőle mind a ketten, meg me-
leg alsóruhát. A segélyből tűz-
revalót vettem. Hát — mond-
ja elgondolkozva — ezt írom
meg Baláznak, meg azt, hogy
viselkedjék rendesen, mert na-
gyon várjuk haza.

Az élető sugár...

Tóth Balázs vétett a család-
jával és a társadalommal
szemben, és azok, akikkel
szemben beestelenül járt el,
kitartanak mellette. A felesé-
ge élesztgeti és ápolja a csalá-
di tűzhely melegét, gondosko-
dik gyerekeiről. A volt munka-
társai az üzemből és felesége-
nek munkahelyéről anyagi és
erkölcsi segítséget nyújtanak
a családjának.

Az otthon megvan, melege
messzire sugárzik... Fogja fel
szívvel és agyával ezt a me-
legítő sugart. Adjon ez erőt
és szilárd alapot. Használja fel
a becsület útjára való vissza-
téréshez.

— H. J. —

HAZAI LEVELEK

Miről írnak az elítéltek hozzátartozói

Megérkeztek a várva várt
levelek a börtönbe. Az elítél-
tek hozzátartozói írták. Keserű-
ség, bánat, buzdítás a jövő-
ben való bizakodás csendül ki
ezekből a levelekből, hiszen a
család egyik tagja távol van
onthonától, de valamennyiüket
haza várják. Idézzünk ezekből
a levelekből:

**Gombár Ervin elítéltnak írja
édesanyja.**

„Én, aki élek-halok gyerme-
keimért, éppen Téged, a leg-
kisebbit, nélkülözniem kell. S
bár nem akarok a szívem fáj-
dalmával terhelni, de ünne-
pnapom Nélküled nincs. Ez már
a második karácsony Nélkü-
led. Tartsd meg a szabályokat,
s egyszerűen elfogynak a na-
pok. Légy jó és becsületes.”

**Hanusz László elítéltnak ír-
ják szülei.**

„A gyerekek nagyon várják
már a karácsonyt. Jó tanulási
eredményért egy diavetítő gé-
pet kapnak ajándékba. Nagy
lesz az örömük és esetéknél
mesefilmeket fogunk vetíte-
ni.”

**Veiszer Béla elítéltnak írja
édesanyja.**

„Béluskám! Nagyon elszor-
morit, hogy a karácsonyt, új-

évet és a születésnapodat nem
töltheted velünk, de azért ne
légy szomorú, mi mindnyájan
Rád gondolunk, s lélekben ve-
led leszünk.”

**Tóth László elítéltnak tele-
sége írja.**

„Borzalmas nehéz nélküléd
nagyon hiányzol. Jön a kará-
csony! És megint nem vagy
itthon. Kata szép kis baba.
Mutatjuk neki a fényképedet,
hogy mire megjössz, megismer-
jen.”

**Benkő Pál elítéltnak írja
kisfia.**

„Már csak 137 nap! Néha
olyan lassan múlnak a napok,
de öröm arra gondolni, ezek
a hátralevő napok is elmúl-
nak. Milyen kevés egy hétköz-
napi életben és milyen hosz-
szú, ha ez az idő az egyik leg-
kedvesebb embertől választ
el. Ha hazajössz, boldog nap-
sütéses idő lesz.”

Íme, néhány idézet a sok
száz levélből, melyet az ottho-
niak a hozzátartozók, gyere-
kek, szülők, feleségek írtak.
Érdemes rajta elgondolkoz-
ni...

Két vásár...

Ritkán látott ünnepi vásár
színhelye volt Budapest az
üggnevezett ezüstvasárnapon.
Ennyi ember aligha fordult
meg mostanában a fővárosi
üzletekben. Az újságok re-
korderedményről írnak. A já-
téküzletekben, s a könyves-
boltokban úgyszólván mozdul-
ni sem lehetett a vásárlók se-
rege miatt. A vásárlási „láz”,
a nagy izgalom mindenkivel
feledtette, hogy a hőmérő hi-
ganyzsála mínusz tíz fok alatt
van...

Szemtanú voltunk azonban
egy másik vásárnak is... Itt
„csak” könyvek sorakoztak a
hosszú asztalokon. S a könyv-
vek között válogató elítéltek
szemében örvád, mély szomo-
ruság tükröződött.

A könyvvásár színhelye a
Kalocsai Országos Börtön ne-
velői szobája volt. Több el-
íteltől megkérdeztük: kinek
veszi a könyvet?

— A gyermekeimnek...

— Az unokáknak...

A kedves meséskönyveknek
legalább olyan keletjűk volt,
mint a Jókai, Móricz, Krúdy,
Mikszáth, Maupassant, Verne
regényeknek.

Geszti Lórántné elítelt már
három könyvet szorongatott a
kezeben, amikor megszólítottuk.
Verne: „Nemo kapitány”,
Fehér Klára: „Négyen meg a
béka” és Molnár Ferenc: „Pál
utcai fiúk” című könyvét vette
már meg a kilencéves kisfiá-
nak. Gesztiné közben öröm-
mel újságolta, hogy a fia na-
gyon szépen tanul, tiszta kitű-
nő a bizonyítványa.

Ebből a gyerekből bizonyá-
ra nagyon rendes ember lesz.

Müller Józsefné elítelt is a
végefelé járt már a válogatás-
nak. Kétéves kisfiának szeret-
ne örömet szerezni a szép ki-
vitelű meséskönyvekkel. Úgy
szorongatta a könyveket, mint-
ha nagyon drága kincs lett
volna a kezében. De Müller
Józsefné is — mint sokan má-
sok — csak gondolatban lehet
otthon, amikor a kétéves kis-
fia megkapja az ajándékot, s
azt mondják neki: „ezt anyu-
ka küldi...” Geszti Lászlóné
sem lehet részese ennek az
örömmel. És a többiek sem,
azok, akik ezt a karácsonyt is
a családtól távol, a börtönben
töltik.

Rengeteg könyv talált gaz-
dára ezen a könyvvásáron.
Úgy látszik a sok bánatért —
amit a bűncselekményekkel
okoztak — kárpótlásul egy kis
örömet is szeretnének szerezni
a családnak a kalocsai börtön
elíteltjei.

— ko —

A BÉKE KARÁCSONYA

A feldíszített fenyőág az otthon ünnepi hangulata, a családtagok együttléte: ősidők óta már a békét szimbolizálja. A családi ünnep, békét és nyugalmat árasztó meleget túlárad a falakon és az egész világon egy közös nevezőben egyesül; a világbéke gondolatában, a békés, nyugodt élet óhajlásában.

Csak a béke élető erejénél fogva lehet eredményesen alkotni, megvalósítani a mi társadalmunk nagyszerű célját, az anyagi javak bőségét, a társadalom tagjainak egyre növekvő jólétét. Minden becsületesen gondolkodó ember érzi és tudja — bárhol, bármilyen rendszerben éljen —, hogy a jövő megformálása — az apró tervezetéstől a gigantikusig —, mind mind csak úgy váltható valóra, ha békében élhetünk és munkálkodhatunk.

Azonban a béke fenntartása, a békés élet biztosítása nem egyszerű és könnyű ügy. Vannak még a világon fegyvercsörtetők, forrófejű kalandorok, akik a béke ellen támadnak és hatalmi törekvéseiket háborúk útján akarják megvalósítani. Mindez arra figyelmezteti a békeszerető emberek százmillióit, hogy közös erővel, lankadatlanul harcoljunk a fegyverek és a háborúk nélküli világért.

A szocialista országok nem akarnak háborút. Nem céljuk a hódítás és területnyerés a népek, nemzetek leigázása. Mi a béke legkövetkezetesebb hívei vagyunk. A Szovjetunió a népi demokratikus országok számtalan esetben tették és tesznek is konstruktív javaslatokat a világbéke megőrzése érdekében. Ezek a javaslatok az őszinteséget tükrözik, az egész emberiség kívánságát fejezik ki.

A szocialista tábor diplomáciája a tartós béke, a fegyver nélküli világ, az emberiség boldogsága érdekében hallatja szavát. És a józan érvek mellé, az igaz szó mellé felsorakoztatjuk erőnket is. Az erő ad kellő nyomtatékot az igaz szónak és a józan érveknek. A szocialista tábornak nemcsak igazsága van, hanem kellő ereje is! Gazdasági, katonai és erkölcsi ereje egyaránt. Ennek ellenére a Szovjetunió és szocialista tábor többi országa nem tervez semmilyen nép ellen semmiféle erőszakot, sohasem kezdene támadást. Az egyedüli helyes megoldást indítványozzuk a nyugati hatalmaknak, amelyet N. Sz. Hruscsov egyik beszédében így fejtett ki: „Ne ijesztgessük egymást, ne azt keressük, ami elválaszt bennünket, ne mélyítsük el a már anélkül is mély nézeteltéréseket. Azt javasoljuk, hogy üljünk a tárgyalóasztal mellé, és a szenvedélyek felszítása nélkül nyugodtan, gyakorlatiasan vitassuk meg, mit kell tennünk...”

A szocialista társadalom a békés egymás mellett élés jelszavát írta a zászlajára. Az emberiség létevére megköveteli, hogy a két ellentétes világrendszer békésen éljen egymás mellett, békés gazdasági versenyt folytasson, mert csak ez vezet egyedül minden ember boldogulásához.

A békés egymás mellett élés megvalósításáért való küzdelemben a szocialista országok szövetséget kötnek és együttthaladnak mindenkivel, aki magáévá teszi ezt az emberiség számára oly fontos elvet. Ma már milliók ismerték fel azt az igazságot, hogy az imperializmus elnyomást és háborút, míg a szocializmus a társadalom tagjainak felemelését és békéjét jelenti. Ez a felismerés mind hatalmasabb erőt jelent és meg tudja akadályozni a béke megbontását, egy újabb háború kirobbantását.

A Szovjetunió Kommunista Pártja XXII. kongresszusa felhívja a figyelmet arra is, hogy míg létezik az imperializmus, addig fennáll a háború veszélye is. Jóllehet, hogy az imperializmus hatalma mindig kisebb, befolyásoló szerepe csökken, az imperialista államok egyes körei azonban mégsem mondanak le veszélyes katonai terveikről. Igyekeznek olyan katonai kalandokba bocsájtkozni, melyektől elvesztett pozícióikat remélik visszaszerezni. Gátolnak minden olyan törekvést, mely a nemzeti függetlenség megerősítését, a fejlettebb, haladóbb társadalom megvalósítását célozza. Elszenvetett kudarcuk nem jelentik a lemondást, hanem meginkább fokozza elveszített területeik visszaszerzésének vágyát.

A béke erői azonban óriásiak. A békeharcosok milliói élnek a világon és semmiféle fenyegetéstől és kényszerintézkedésektől nem riadva vissza küzdenek optimista hittel és elszánt akarattal azért, ami mindannyiunknak a legértékesebb: a békéért.

Karácsony a béke ünnepe is, jelenti a békés élni akarását. Ezt jelképezi az ideai karácsony, — a béke karácsonya is. S hiszünk abban, hogy ez a jövőben is valóra válik.

Húszezer főt foglalt el a budapesti üzletekben — így emlékezik meg a számok mögött? Tengernyi ajándék és az ajándékozók boldog ezüstvasárnapon. A vásárlók között a leggyakoribb ajándék a könyv és a bonyolítottak le az ajándékboltok is. Rengeteg óra, üngyűjtő, nemi vásárlás néhány mozzanatát örökítettük meg

a statisztika az ezüstvasárnap, nagy vásárlásról. S hogy mi van öröme. Hiszen jóleső érzést jelent szeretetünknek örömet szerezni televízió volt a sláger, az utóbbi főleg vidéken. Rekordforgalom a fővárosi és különböző dohányszövetkezeti üzletekben. Az ünnepi vásárlás néhány mozzanatát örökítettük meg

Fekete Vilmos két karácsonya

Kis családi ház Nyáregyházán. A kéményből kékes-szürke füst száll a magasba. A konyhában kellemes illatok terjengenek. Sül, fől az ünnepi étel, a töltöttkáposzta, a hal és az elmaradhatatlan mákos és diós beigli.

A szobában ezalatt a házigazda a karácsonyra szánt ajándékok között tesz-vesz.

— Olyan széppé akarjuk tenni az ünnepeket, mint amilyen még nem volt sohasem — mondja Fekete Vilmos.

— Nagy lesz a meglepetés, örülnek majd a gyerekek — mondjuk.

— Igen, nagyon várják már a karácsonyt, de a legnagyobb örömet az jelenti hogy újra velük lehetek — mondja a férfi.

— Erre egyikünk sem mert gondolni... — szól az asszony.

Hellyel kínálnak. Aztán egy kis időre csend ül a szobára. A hallgatóst Fekete Vilmos szakítja meg.

— Alig néhány nappal ezelőtt szabadultam, kedvezményel. Most érzem csak igazán, hogy mit jelent a család, mi a boldogság. Azelőtt is szerettem őket, de az itál, a „háverok” gyakran háttérbe szorítottak mindent. Néhány liter után pedig azt sem tudtam, hogy egyáltalán vannak-e gyermekeim. Sikasztottam. Börtönbe kerültem... Képzeld el, mit éreztem tavaly karácsonykor; bent a börtönben. Egész éjszaka nem jöttem álom a szememre, ébren fetrengtem az ágyamon. Gondolataim ott-hon jártak a családomnál. Vajon nekik milyen ünnepük lehet? Szegény feleségemnek bizonyára nagyon nehéz a sorsa, sokat kell szenvednie miattam az én könnyelműségemért. És szinte halottam, amikor kisdiam azt kérdezte az anyjától: — „Apuka miért nincs itthon?” Mit válaszolhatott volna erre a szegény asszony? Azt, hogy karácsony, a te apukád rossz ember volt és most a börtönben van”.

— Borzalmas éjszakám volt. Arra gondoltam, hogy az én bűnömmel mennyi bánatot okoztam családomnak is. Állandóan gyermekeim kétségbeesett hangját hallottam: „Ugye nem megy el többet apukánk. Nem fog minket itthagyni”. Kialtanj szerettem volna: Nem! Nem! Soha többet nem hagylak el benneteket, csak még egyszer hazakerüljek.

— Egész idő alatt úgy viselkedtem a börtönben, hogy a legkisebb panasza legyen ellenem. Fegyelmezett voltam, minden munkát legjobb tudásom szerint végez-

KARÁCSONYI GONDOLATOK

Elérkezett a várva-várt nap, a béke és barátság, a szeretet és a boldogság ünnepe: a karácsony. Milyen nagy izgalom, milyen lázas készülődés előzte meg az ünnep napjait.

Most itt van, s leirhatatlan örömet jelent azok számára, akik becsületesen, szorgos munkával éltek mind sebb és tartalmasabb életüket. Viszont szomorúsággal, keserűséggel, bensőjükben hangos önváddal tölti el azokat, akik gyengének bizonyultak, akik vétettek a társadalom törvényei ellen. Ezek az emberek, ilyenkor fokozottan érzik, hogy milyen felelőtlenül cselekedtek maguk és családjuk, de az egész társadalom ellen.

Szükséges, legelső sorban az elítéltek érdeke, hogy őszintén magukba nézzenek. Fontos, hogy önnönmaguk is elítéljék bűnös cselekedeteiket, s szilárd elhatározással, nagy akaratúval készüljenek a tisztességes életre.

A becsületes élethez visszavezető út senki előtt nincs elzárva, szabadulás után minden elítélt otthonra, megélhetésre találhat. Mert dolgozó népünk társadalmi minden embernek megbocsát, aki őszintén megbánja, korábban elkövetett súlyos tetteit és tisztességesen helytáll a szabad életben.

Ezt a megbocsátást, az otthonra, a rendes barátságokra való találat példázata alábbi írásaink is. A riportokban szereplő emberek magatartása, új életre, szolgáljon biztatásul valamennyi elítélt számára.

„Ünnepekre otthon leszek...”

Örömtől sugárzó arccal hajol a levélpapír fölé Puhalla Emese fiatalos elítélt. Remeg a kezében a ceruza. Örömben nagyhirtelen azt sem tudja, hogyan írja meg édesanyjának Parádra, a hirt. Azt a jó hírt, hogy fegyelmezett magatartásáért a börtön tanácsbüntetésének hátralevő részét felfüggesztette.

„Ünnepekre otthon leszek. Otthon veletek drága szüleim” — írja. Hosszú-hosszú viszontagságok után ismét visszatér a szülői házhoz. Mennyi bánatot, szegényen okozott szüleinek ez a fiatal lány. Falujában majd mindenki ujjal mutatott rá. Léhának, erkölcsitelennek tartották, olyannak, aki megfertőzi a többi fiatalit is. Egy idő után javító intézetbe került Egerbe. Innen többször megszökött. Csavargott, nem dolgozott. Visszavitték, újra megszökött, s ekkor már társnőt is meglopta. Börtönbe került...

Itt döbent rá, hogy tulajdonképpen mit vétett a társadalomnak, szüleinek és nem utolsósorban saját magának. Keserves hónapokat élt át a börtönben.

Ahogy teltek a hónapok, úgy erősödött benne a vágy, hogy minél előbb haza kerüljön. Haza idős szüleihez, azokhoz, akiknek segítését, szomorúságot okozott. Jöttek a levelek Parádról is az édesanyjától, akinek mégis csak édes lánya volt Emese, és szerette.

„Várunk haza, és nagyon, de nagyon szeretnénk, ha megváltoznál, ha rendes, becsületes leány lennél, olyan mint a többi”...

Egyre inkább a fulében csengtek nevelőjének szavai is: „Ha rendesen viselkedik, ha szorgalmasan dolgozik, kedvezményt is kaphat. Előbb szabadul, előbb lesz otthon”.

Lassan teltek a hónapok és Puhalla Emese fiatalos elítélt fegyelmezetten viselkedett. Ahogy közeledett a karácsony ünnepe, egyre többet gondolt haza szüleiére.

— Egyedül leszek otthon, én meg itt a börtönben. Majd jövőre... — biztatta magát — és aztán mindig, de mindig velük. Bánatos szülemmel... milyen rossz lehet nekik.

És ezután jött a hír. Először nem akart hinni füleinek, azt hitte álmodik. De nem az volt, hanem: fegyelmezett magatartásának, igyekezetének, rendes viselkedésének a jutalma. Ezért kapta a nagy kedvezményt a börtönbüntetése egy részének elengedését.

Puhalla Emese most boldog, nagyon boldog. S amire ezek a sorok megjelennek, addigra már a szülői házába lesz. Szeretnénk hinni, hogy hazatalálása egy egész életre szól.

Nincs családom, de nem érzem magam egyedül...

Amikor belépünk Poló Béla józsefvárosi kis szobájába, éppen induláshoz készülődik.

— Eppen most akartam lemenni körülnézni az üzletekben — mondja. — Szeretnék néhány ajándékot vásárolni.

— Menjünk akkor együtt — ajánlottuk fel.

Kisétálunk a Rákóczi útra, majd onnan a Körútra. Az utcán rengetegen vannak, az üzletek zsúfolva vásárlókkal. Olyan igazi karácsony előtti képet mutat a főváros.

Megállunk az egyik kirakat előtt.

— Segítsenek már választani, mert annyi sok szép áru van itt, hogy nem tudom melyiket válasszam.

Valóban nem könnyű a választás, nem azért, mert mintha nem lenne bő választék, csak hogy Poló Béla valami nagyon szépet szeretne venni.

— Kinek akar ajándékot venni? — kérdezzük.

— Egy kislánynak és az Ilonka néniének, akivel együtt dolgozom a gyárban.

— És csinos az a kislány? — kérdezzük.

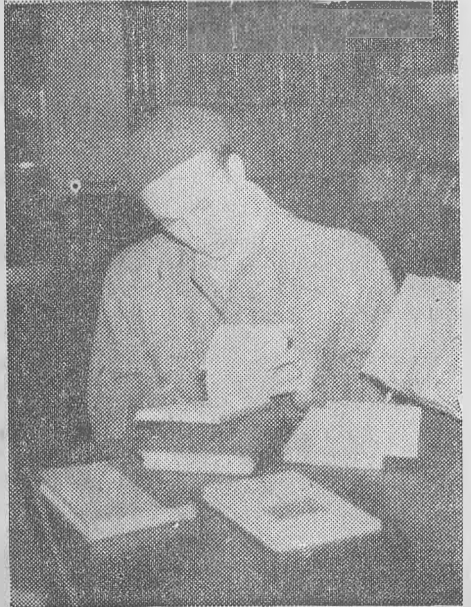
Poló Béla fülig vörös lesz.

— Tudják, nem olyan értelemben... hanem Marika igen sokat segített nekem. Nekem köszönhetem, hogy megváltoztam. Azt, hogy megmutattam: így is lehet élni, és megnyílván nyugodtabb ez az élet. Szóval nagyon sokat.

Úgy látszik észreveszi csodálkozásunkat, mert így szól:

— Hosszú története van ennek. Még tavaly, körülbelül egy esztendővel ezelőtt kezdődött, mikor kiszabadultam a börtönből. Szakítani akartam mindenáron régi életemmel, becsületes akartam lenni, olyan, mint a többi ember, nem akartam újra börtönbe kerülni. Ott hagytam régi környezetemet, feljöttem Budapestre. A szabaduláskor kapott pénzem azonban hamar elfogyott. Itt álltam minden fillér nélkül, ráadásul munkám se volt. Egy ismerősömtől hallottam, hogy a KISZ-nek van egy érdekvédelmi bizottsága, amely segíti a fiatalokat és tanácsot, segítséget adnak. Elhatároztam, hogy felkeresem őket, s megkérem segítségemnek, hogy ismét rendes tagja lehessen a társadalomnak.

— Öszintén elmeséltem — minden szépítés nélkül — eddigi életemet, s azt, hogy egészen egyedül állok, nincs senkim, szüleim még egész fiatal koromban meghaltak. Négy-szer voltam már börtönben, de mindezek után is becsületes

szeretnék lenni. Ember, becsületes ember, mert már beláttam azt, hogy így van csak értelme az életnek.

— A bizottság egyik tagja, egy fiatal lány — Marika — megígérte, hogy segíteni fognak. Valóban másnap délelőtt elvitt néhány gyárba, köztük a Műszaki Gumigyárba is. Itt a vállalat vezetőivel hadakozott azért, hogy felvegyenek, hogy munkát kapjak. Megbeszélte velük, hogy gyenge testalkatomnak megfelelő munkakört kapjak. Megszervezte még azt is, hogy segítsenek megoldani lakásproblémámat, és hogy némi előleget is adjanak.

Felvették a gyárba.

— Marika öt évvel fiatalabb nálam, de szememben olyan naggyá nőtt. Nem is tudtam megköszönni azt, amit értem tenni, nem tudtam elbúcsúzni sem, mert sietett a munkahelyére, az egyik KÖZERT üzletbe, ahol dolgozik.

— Hát ilyen lány a tizennyolc esztendő Marika.

— És az Ilonka néni? — kérdezzük.

— Ó az én „pótmamám”. Nagyon rendes, becsületes munkásszasszony, nagyon szerettem őt. Még most is nagyon sokat segít rajtam. Többször elhív magukhoz ebédelni, időrdik velem és segít nekem. Nemrég jöttem ki a kórházból. Bejött többször is meglátogatni, hozott süteményt, gyümölcsöt és a vállalatnál segélyt. Olyan jó érzés az, ha az emberrel törődnek, érzi azt, hogy tartozik valahová, és szeretik.

Igen! A mi társadalmunkban nincs elveszett ember. Poló Bélából, az egykori bűnözőből is becsületes munkás lesz. A társadalom visszafogadta őt, bizott benne, segítette, hogy újra talpra tudjon állni. Poló Béla megfogadta a tanácsot és nem élt vissza a bizalommal.

— mann —

A múlt nem árnyékolja be a jövőt...

Mosolyogva, megkönnyebült sóhajjal teszi le a csomagokat. Még mindig a vásárlás okozta öröm és lendület van benne, amikor „rég ismerősként” üdvözlö bennünket.

— Már azt hittem, sohasem találkozunk — mondja.

— Reméljük, ezek a körülmények megfelelnek Nagy Annának — válaszoljuk.

— Hát — fordítja komolyabbra a szót — feltétlenül jobban érzem magam, mint a legutóbbi találkozásunk alkalmával, ott...

— Igen — vágjuk el a kellemetlen téma fonálát —, most nem is azért jöttünk, hogy régi emléket idézzünk, hogy felkavarjuk a múltat.

A szülői házban

— Az igazat megvallva én sem szívesen beszélek a múltamról. Más viszont a jelenem és a jövőm. Közel egy éve, hogy szabadultam, de csak néhány hete lakom a szüleimnél. Addig albertletben éltem Budapesten. Ahogy visszakerültem a szülői házhoz, elhelyezkedtem a gyárban, felszolgálónak. Így jobb. Kevesebb ugyan a fizetésem, mint a régi helyemen volt, de nem kell albertletet fizetnem. S nem kell egyedül lennem. Tudják, az a legrosszabb. Ha az ember egyedül van, hamarabb elfelejti a börtönben tett ígéretét, hamarabb megtörténik vele, hogy feleslegesnek, céltalannak érzi az életet. Az ilyen helyzet szüli a visszaesést. Naponta új emberek, rossz barátok sodródhatnak mellénk, akik csábítanak a léha, könnyelmű élet felé.

— Örülünk, hogy helyesen itéli meg a helyzetét.

— Hígygék el, nem volt egyszerű. sok csábításnak álltam ellent.

— Fő az, hogy sikerrel — vetjük közbe.

— Azt hiszem... — nevet fel huncutkásan és az órájára néz.

— Vár valakit talán? — kérdezzük.

— Igen, azt az embert, aki nekem nem tudtam ellenállni. A völgyemről van szó. Itt dolgozik ő is a gyárban, esztergályos — mondja őszinte örömmel.

— Mikor lesz az esküvőjük?

— Karácsony este. Utána a Mátrába utazunk nászútra —, arcait halványpirosra festi az izgalom, amint erről beszél és első esetben süti le szeméit.

— Azért van ilyen nagy sürgős-forgás a lakásban? — segítjük át pillanatnyi zavarán kérdésünkkel.

— Igen — válaszolja élénken. — Összekapcsoltuk a háromnapos ünnepet és az esküvőnket, így több napot töltünk együtt az első időkben.

Egészen elfelejtette...

— De tulajdonképpen még nem is mondták meg, hogy miért jöttek.

— Azt hittük, kitalálja. Kérdőn néz ránk, látszik: nem érti jövetelünk célját.

— Azt akartuk tudni, hogyan tölti első karácsonyát családi körben a börtönbüntetése után — mondjuk magyarázatként.

— Értem már. Karácsonyi szám. Egészen elfelejtettem... Ennek örülünk. Minden ember, aki józanul tud ítélni és egyszer már megégette a száját, az többé nem eszi forró a levest... Nagy Anna tartja ezt az aranyzsabályt.

— Igen, — mondja —, — az ajándéktárgyakra mutat, s így szól:

— Fzt vettem ahhoz a pénzből, amit szabaduláskor kaptam, ünnepi meglepetésnek számom.

Közben cseppetnek. Az ajándékok néhány pillanat alatt a szekrénybe kerülnek. S máris hangos gyermek-kacai hallatszik a konyhából.

Megjötték a gyerekek.

Fekete Vilmos elnyomja cigarettáját arcán boldog mosoly fut végig, feláll, az ajtóhoz lép. Hirtelen nvlik az ajtó. Két kisgyerek rohan a szobába. Amikor észrevesznek bennünket, mindketten megtorpannak. Mindez egy pillanatig tart és aztán kitért karokkal szinte egyszerre ugranak apjuk nyakába.

— Apukám! Édesapukám! — csókolják, ölelik a boldog édesapát.

A kedves ölekezés közben lép be a szobába Fekete Vilmos. Széles mosoly ragyogja be arcát, szerettei öszszefonódása láttán. Jó érzés így együtt látni a családot!... — Z. B. —

Alig múlt húszéves Damu János, mégis börtönjárt ember. Nem holmi tyúklopást követett el, büne nagyobb volt és büntetése súlyosabb. Alighogy betöltötte tizennyolcadik évét, börtönbe került. Négy esztendőt töltött el, az otthonról, barátoktól, és a szabad életől távol. A börtönben tanúsított fegyelmezett magatartásáért, jó munkájáért, a börtön tanács javaslatára büntetéséből közel két évet elengedtek. Ma szabad ember, visszatért a társadalomba, becsületes ember módjára él és készülődik az ünnepekre.

Egyszerűen berendezett, társbérleti szobában lakik feleségével. Egyedül találjuk, amikor bekopogtatunk otthonába.

— Örülök a látogatásuknak — mondja. — Tessék, foglaljanak helyet.

Kérdés nélkül kezdi a beszélgetést.

— A karácsonyi szám kiadására készülnek? A tavalyit még én is olvastam. Négy karácsonyt töltöttem el a börtönben. Valahányszor kezembe vettem az újságot és olvastam az ünnepi számot, furcsán éreztem magam. Valahogy távolinak tűnt előttem. A karácsony, újév, vasárnap, hétköznap, mind egybeolvadt — mondja az olyan ember hangszűréssel, aki nem szívesen emlékezik vissza a történetekre.

— Akkor nem tudtam megmagyaráz-

SZÁM VETÉS

ni magamnak sem — folytatja —, hogy mi ennek az oka. Ma már tudom. Mert a maga nemében ott is ünnepeim vannak. De milyen volt az... Igen ez a „de” jelenti a különbséget a börtönbüntetés előtti ünnepek, és a börtönben eltöltött ünnepek között. Ma látom igazán mit jelent az, hogy az ember egyenes derékkal, minden emberrel szembenézve járhat-kelhet az utcán. Amikor azt mondhatja: van otthona, családja és becsülete.

Sóhajtvá mondja:

— A börtönben sokszor álmodoztam azon; ha kimegyek, megváltozom. Arra, hogy hogyan fogom véghezvinni, csak halvány elképzeléseim voltak. Megvalom őszintén, nem volt könnyű. De ment. Több helyen kopogtattam munkáért, mire végre felvettek. Olyan emberek közé kerültem, akik nem a múltamat nézik, hanem a jelenemet és a jövőmet. Arra kíváncsiak mit teszek ma, hogyan végzem el a rám bízott feladatokat, és tartom be a törvényeket. Eleinte bizony nem is nagyon tudtam felfogni ésszel ezt a segitlenakarást, ön-

zetlen kollegialitást. Végül ezt is megértettem.

— Hogyan él most, hogyan talált magára?

— Nehéz volt az első két hónapban, de a segítség és az állhatatosság, no meg a feleségem biztatása, meghozta az eredményt. Ma elégedett ember vagyok. Van rendes munkahelyem, megfelelő keresetem. Van meleg otthonom, ahova munka után szeretettel hazavárok. A lakásban ugyan még néhány butoradarab kellene, de így sem panaszkodhatom. A vállalatnál kaptam nőülési segélyt, a munkatársak ajándékot vettek.

Az egyik edényben — amit ajándékba kaptak — kocsonyahús, az ünnepekre készül. A finom kalácsok már tegnap elkészültek. Illatuk betölti a kicsi szoba levegőjét.

Kalácsillat és őszinte szó terjeng a szobában. Egy olyan emberrel beszélgetünk, aki korán járta meg a börtönt, de egy életre levonta belőle a tanulságot.

Damu János becsületes ember lett. Hosszú és fáradságos volt az út idáig, de végigment rajta. Az ünnepi hangulat átfutott lélköre veszt körül bennünket akkor is, amikor elbúcsúzzunk egymástól.

A VILÁGRASZÓLÓ ESEMÉNYEK ESZTENDEJE

A történelem menete a szocializmus és a béke erőinek kedvez

Még néhány nap, s vége az évnek. Most, amikor visszatérünk az elmúlt hónapok külpolitikai eseményeire, nem túlzás, ha azt mondjuk: az 1961-es esztendő világraszóló események esztendeje volt! Csak hogy egy néhányat említsünk ebből a gazdag esemény-sorozatból.

Ez év tavaszán, 1961. április 12-én bekövetkezett az emberiség évszázados álma, megvalósult az emberiség történelmének legnagyobb tudományos eredménye — felbocsátották az első embert a világűrbe. A mosolygós tekintetű, Jurij Alekszejevics Gagarin őrnagy nevét egyszerre megismerte a világ. S az első szovjet szputnyik-űrhajót hamarosan követte a másik, German Sztjepanovics Tyitovval a fedélzetén.

A két űrrepülés között Bécs felé tekintett a világ. A Hruscsov—Kennedy találkozó alit ekkor a nemzetközi érdeklődés középpontjában. Vajon mennyire ragadja meg a Kennedy-kormány a nemzetközi légkör enyhítésének lehetőségeit? — ezt figyelte a világ. Nem tartott sokáig, amíg erre világosság derült. Amikor a szöveg és a tettek szétvál-

tak az amerikai agresszív körök, amerikai tisztek által kiképzett zsoldos csapatokat vetettek harcba Kubában. De, a partraszállás után alig 72 órával szertefoszlottak az imperialista remények. Fidel Castro csapatai kemény küzdelemben legyőzték a betolakodókat, megvédték hazájukat. Ilyen előzmények után került sor a szovjet és az amerikai kormányfő bécsi találkozására.

A Hruscsov—Kennedy párbeszéd után a Szovjetunió jelentős lépéseket tett a békés alkotómunka érdekében. A Pravdában közzétették a Szovjetunió Kommunista Pártjának új programtervezetét, amely szinte bámulatba ejtette a nemzetközi közvéleményt. Októberig a szovjet nép áttanulmányozta, megvitatta a tervezetet, s így az SZKP XXII. kongresszusán a párt már a dolgozók széles rétegeinek véleményét ismerve emelhetette azt határozattá.

Ime, néhány világraszóló esemény azok közül, melyek a világpolitikában jelentkeztek az 1961-es esztendőben. Érdemes ezeket a történéseket felidézni. Beszéljenek hát a té-

állunk! — írták akkoriban az újságok N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke és Kennedy, az Egyesült Államok elnöke, hogy kétnapos eszmeesere során megvitassa a nemzetközi politika legégetőbb kérdéseit. Hogy mit eredményezett a tárgyalás, azt mindenki tudja.

A Hruscsov—Kennedy találkozó tárgyalásokor érdekes néhány pillantást vetni arra, hogy a két kormányfő miként beszélt 1961-ben a két világrendszer versenyéről.

Kennedy, az Egyesült Államok elnöke beiktatása után üzenetet intézett országára legfelsőbb törvényhozó testületéhez, a kongresszushoz, s ebben felvázolta az Egyesült Államok helyzetét. Alig egy héttel előbb Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke beszédet mondott az SZKP Központi Bizottságának plenumán, s ismertette a Szovjetunió helyzetét, fejlődését. Szó szerint idézzük, mit mondott egy-egy kérdésről egyikük, s mit másikkal.

KENNEDY: Három és fél éve lanyhul a gazdasági tevékenység, hét éve csökken a gazdasági fejlődés üteme és kilenc év óta csökken a farmerek (amerikai földbirtokosok) jövedelme. Az Egyesült Államok az utolsó között foglal helyet a gazdasági

1961. augusztus 9-én a moszkvalak nagygyűlésén ünnepelték az űrrepülés másik nagy hőjét, G. Sz. Tyitovot. Mellette az emelvényen Gagarin és Hruscsov intget.

sabb. A körülbelül 5,5 millió munkanélküli amerikai közül több mint egymillió már négy hónapnál hosszabb ideje keres hiába munkát. A munkanélküliek egyenlőre a kormány minden remény nélkül él abban a körülbelül száz körzetben, ahol különösen nagy a nyomor, nagyok a nehézségek. Ez utóbbiak között vannak olyanok, akik iskolai tanulmányaik elvégzésével nem találnak módot képességeik érvényesítésére; farmerek, akik már bérmunkásnak sem tudnak elszegődni...

HRUSCsov: A dolgozók jövedelme öt év alatt évi átlagban 24 200 millió új rubel-

el. Falun a kolhozparaszatok és a falusi értelmiségiek ezekben az években több mint 1 400 000 házat építettek.

Csak néhány kiragadott, szó szerinti idézet ez a két kormányfő hivatalos megállapításából, de híven tükrözi a két rendszer vezető országainak fejlődésében meglévő különbséget.

Az ember üdvére...

Világszerte frissen él még az emberekben a Szovjetunió Kommunista Pártjának XXII. kongresszusa. Nemcsak a szovjet nép és a szocialista or-

A csillagok felé...

1961 tavasza új szakaszt nyitott az űrkutatás történetében. Ember, szovjet ember járt a világűrben! Megtörtént tehát, valóra vált az emberiség évszázados álma! Hogyan is történt?

1961. április 12. moszkvai idő szerint 9 óra 07 perc.

A teremben feszült figyelem uralkodik. A tudósok — orvosok, mérnökök, vegyészek és fizikusok, csillagászok és biológusok — a műszerek fölé hajolnak, és feszülten figyelik a televíziókészülékek képernyőit. A mikrofonban felhangzik a parancs: „Indulás!” Az űrhajót félig elborítják a narancsszínű lángok, a hatalmas test megremeg, s emelkedni kezd, eleinte „lassan” — mintha sajnálna elszakadni a Földtől. Majd meggyorsul a mozgás, és az űrhajó sebesen lendül fölfelé. eltűnik a szemek előtt, szinte felszívódik a kék levegőben...

dül az ünnepélyes, zengő baritonhang, amelyet oly jól ismernek a szovjet rádió hallgatói.

— Figyelem, figyelem! Moszkva beszél! A Szovjetunió valamennyi rádióadója működik! Felolvassuk a TASZSZ jelentését, a világ első, embert szállító szputnyik-űrhajójának fellövéséről!

Jurij Boriszovics Levitan, a moszkvai rádió Lenin-rendes főbemondója áradó örömmel beszél:

1961. április 12-én a Szovjetunióban föld körüli pályára felbocsátották a Vosztok szputnyik-űrhajót, amely a világon az első, embert szállító űrhajó. A szputnyik-űrhajó pilótája Jurij Alekszejevics Gagarin repülőőrnagy, a Szovjetunió állampolgára...

A kicsiny szobát csaknem zsúfolásig megtöltik az emberek. Ismerősök, jó barátok, újságírók. A kedves arcú fiatalasszony azonban, aligha látja most őket. Valóság-

Viva Cuba!...

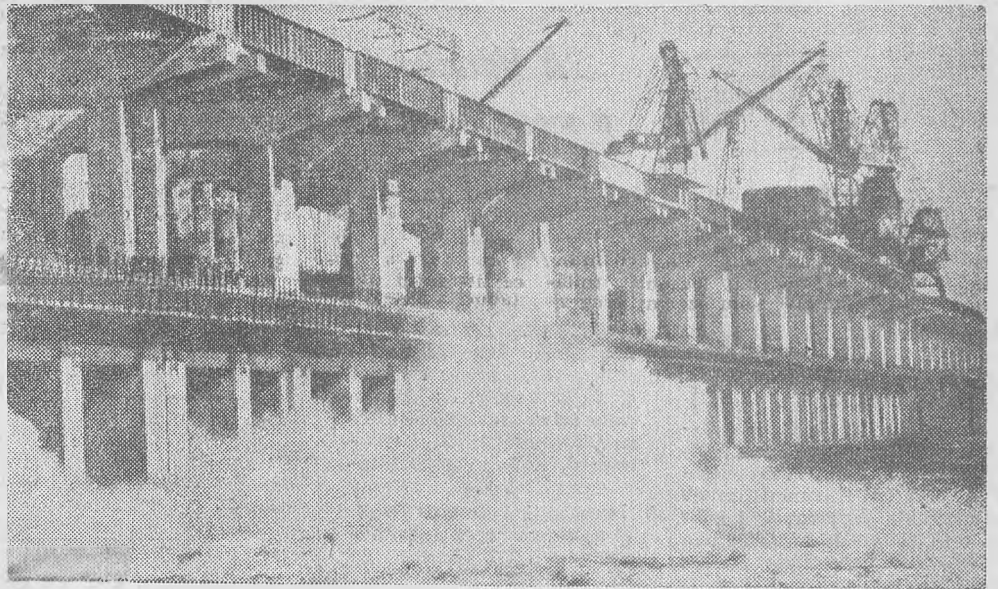
Azokban a napokban, amikor a szovjet űrrepülés lázában égett az egész világ, s az öröm sugárzott az emberiség arcáról, egy világtörténelmi diadal fénye, az alkotó szellem és a béke diadalának fénye, ez időben egyszer csak megdöbbentő hír kelt szárnyra. Április 17-én, a hajnali szürkületben ellenforradalmi bandák törtek a tenger felől és a levegőből Kubai földre.

A Kuba elleni intervenció nem volt más, mint támadás egy kis nép függetlensége és szabadsága ellen, de egyben veszélyeztetése minden nép biztonságának és békéjének. Eppen ezért a Kubát ért támadás hírének hallatán a felháborodástól és a haragtól volt hangos az egész világ. Moszkvától Buenos Airesig, Rómától Stockholmig az emberek milliói emeltek vadat gyűléseken és tüntetéseken az ellenforradalmárok és az őket támogató Egyesült Államok kormányzata ellen. A tiltakozás vihára oly erővel tört ki, az Egyesült Államok kormányzata ellen, hogy megdöbbentette az akció elindítóit. Neves politikusok, sőt, kormányfőket illették lesújtó jelzőkkel az amerikai kormányzatot.

S miközben világszerte tiltakoztak a békeszerető emberek az amerikai agresszió ellen, addig Kubában a népfelkelők tíz- és tízezrei küzdöttek a betolakodó ellenforradalmárok ellen, 72 óráig tartó ádáz küzdelem után a hős kubai nép leszámolt a betolakodókkal, győzött az igazság az igazságtalansággal szemben. Az agresszorok megsemmisítését bejelentő hivatalos kubai kormányközlöny hallatán a világ békeszerető emberei örömteli szívvel kiáltották: Viva Cuba! — Éljen Kuba!

A nagy verseny...

Nem sokkal a szabadságszerető kubai nép győzelme után Bécs felé fordult a világ közvéleménye. „Jelentős világpolitikai esemény kísűzében

Az idei esztendő nagy eseményeihez tartozik a világ legnagyobb Szovjetunióban. Az új volgai vízierőművet az SZKP XXII. kongresszusáról nevezték el.

élet fejlődésének ütemét tekintve. Sőt, a múlt év tavasza óta még ez a fejlődés is visszaesett.

HRUSCsov: A hétéves terv első esztendejében (1959—1960) az ipari termelés a tervezett 17 százalékhelyett 22,1 százalékkal növekedett. A mezőgazdasági termelés a Szovjetunióban sohasem fejlődött olyan gyorsan, mint az elmúlt hét esztendőben. 1960-ban a szovjet mezőgazdaság 8,1 milliárd pud szesztermentert termelt (1 pud — 16,38 kg) az 1953. évi 5 milliárdal szemben. A tejtermelés elérte a 61,6 millió tonnát, míg 1953-ban csupán 36,5 millió tonna volt.

KENNEDY: A munkanélküliek száma országunk történelmében most a legmag-

lal növekedett. A kolhozparaszatok jövedelme szintén több lett. 1959-ben a kolhozparaszatok a kolhozokban végzett munkájukért 2300 millió rubellel több pénzt kaptak, mint 1955-ben. A rézbérek továbbra is növekedni fognak, így tehát fokozódik majd a kereslet az élelmiszerek és a közszükségleti cikkek iránt.

KENNEDY: Városaink mind nyomorúságosabbakká válnak. Huszonötmillió amerikai még mindig olyan lakásokban él, amelyek nem felelnek meg az előírásoknak.

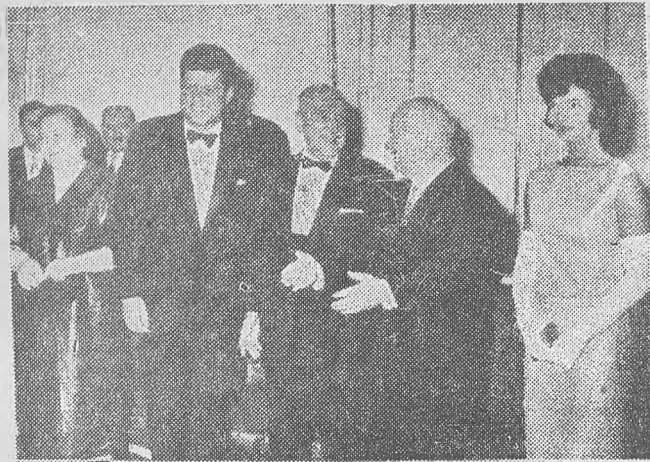
HRUSCsov: A hétéves terv első két évében a városokban és a munkás-lakótelepeken 165 millió négyzetméter alapterületű lakóház épült, illetve 4 600 000 lakás készült

vízierőművének az átadása kongresszusáról nevezték el. szágok dolgozói látják ragyogó jövőjüket a kongresszus mutatta feladatokat megvalósításában, hanem valamennyi békeszerető ember a kongresszus útmutatásából vesz erőt a békeharchoz,

Az SZKP XXII. pártkongresszusa a kommunizmus felépítésének nemes programjával lepte meg az emberiséget. Mindent az ember nevében, az ember üdvére — ez a felemelő gondolat vonul végig a programon. A történelem legelőrehaladottabb társadalmának körvonalai belátható közelségbe kerültek. Az SZKP ünnepélyesen kijelentette, hogy a szovjet emberek mai nemzedéke kommunizmusban fog élni.

A program az egész világ népei számára ragyogó, lelkesítő példa. És elsősorban a szocialista országoknak, hiszen már most azt az utat járják, amelyet a Nagy Októberi Szocialista forradalom nyitott meg az emberiség számára. A testvéri országok fejlődését jelentősen megkönnyíti az, hogy élvezik a Szovjetunió támogatását, rendelkezésükre állnak szocializmus építő hasznos tapasztalatai.

Az 1961-es év; a világraszóló események esztendeje, tovább erősítette a szocialista országok tábort, növelte egységüket a társadalmi haladás és a béke ügyének diadalért folytatott harcban. Az idei év eseményei is azt igazolják — amit már több tőkes ország politikusa is elismernek — a történelem menete a szocializmus, a kommunizmus erőinek kedvez.

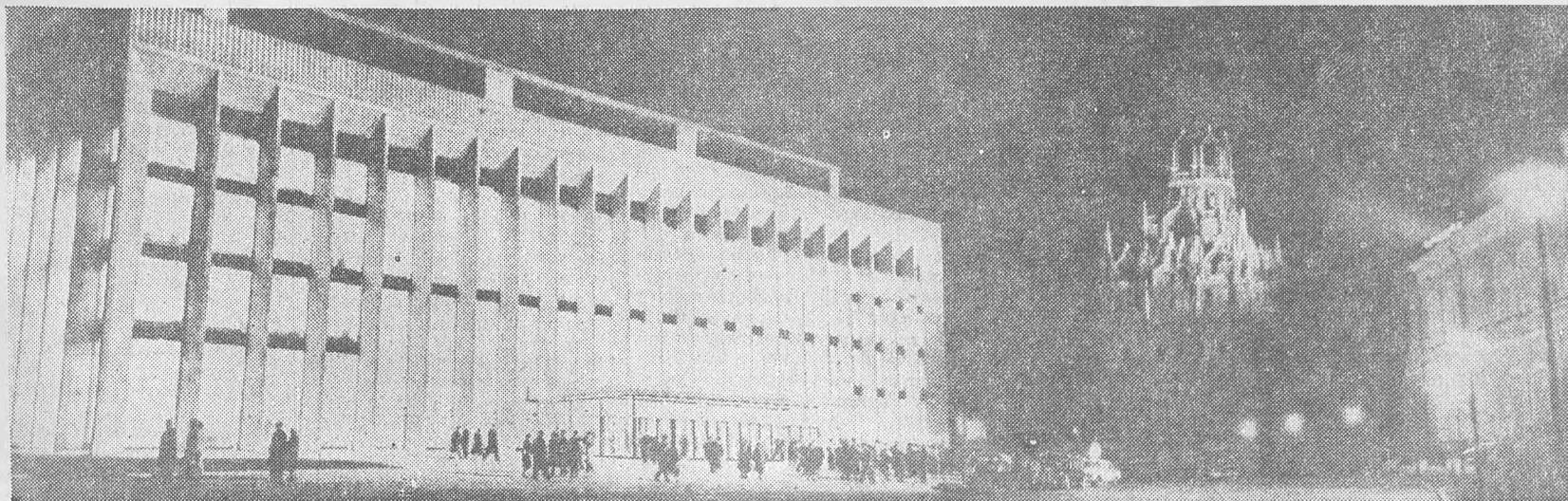

N. Sz. Hruscsov június elején találkozott Kennedy elnökkel. Képünk a schönbrunni kastélyban készült. Balról jobbra: Nina Hruscsova, Kennedy, Schärf osztrák elnök, Hruscsov, Jacqueline Kennedy.

1961. április 12. moszkvai idő szerint 9 óra 58 perc.

A moszkvai rádió épületének egyik folyosóján szemüveges férfi fut végig, kezében kis papírlapot szorongat. Becsapódik a stúdió párnázott ajtaja, s künn megvilágosodik a figyelmeztető tábla: „Csenget! A mikrofon bekapcsolva!” A férfi előrehajol és felcsen-

gal rátapad a rádiókészülékre, s könnyektől — a boldogság, a meghatottság és a büszkeség könnyeitől — csillogó szemmel hallgatja: „Ma, moszkvai idő szerint 10 óra 55 perckor — a meghatározott vizsgálatokat sikeresen végrehajtva, a repülési programot teljesítve — a Vosztok szputnyik-űrhajó épségben földet ért a Szovjetunió megadott területén.”

A Szovjetunió Kommunista Pártjának XXII. kongresszusa a kommunizmus építőinek kongresszusaként került a történelembe. A kongresszust történelmi jelentőségéhez híven az új, a csodálatosan szép kongresszusi palotában tartották meg. Képünkön a kongresszusi palota látható esti kivilágításban.

Rekordforgalom az ezüstvasárnapon

Az üzletek és áruházak bírák a rohamot ♦ Az értékesebb áru a kelendő

Az elmúlt héten hétközben is szüfoltak voltak már az üzletek, de ezüstvasárnap reggelén, a metsző szél és hideg ellenére is, bankókkal bélelt zsebű vásárlók hada árasztotta el az utcákat, boltokat, áruházakat.

Van-e valami új jelenség, a sok évi átlagból eltérő a karácsony előtti kereslet és kínálat terén, hasznosított-e valamit a kereskedelem a megelőző évek tapasztalataiból. A jelek szerint tanultak a korábbi hibákból.

ÁRUBÓSÉG

Városszerte gazdag a választék női, férfi és gyermekruhákban. Ez évben háziurakfronton sincs baj. Buda bolt-hálózat tekintetében ez év karácsonyán már nem mostoha gyermek.

Mártírok útjai Szivárvány Áruházban valóban minden igényt kielégítő választék várja a vevőket.

Néhány házzal odébb, szombaton nyitott az Alkalmi Áruház. Ezüstvasárnap délelőttjén ember ember hátán tolongott, csakúgy mint a vasárnap nyitó Hófehérke Bolt előtt, amely ekkor nyílt meg megnagyobodva.

Ugyancsak „első ezüstvasárnapos” a Rákóczi úti Otthon Áruház. A vasárnapi nyitást követő első két órában 26 televíziót, sok lemezjátszót és rádiót adtak el.

Az értékesebb áru lett az idei favorit.

Fényképezőgép, televízió, rádió, lemezjátszó, háztartási gépek, kis- és nagyobb bútorok, finom porcelánok, üveg- és étkezészetek, festmények, szőnyegek, kabátok, bundák

Az év legnagyobb eseménye: Gagarin űrrepülése

Az UPI hírügynökség minden évben felkéri a vezető amerikai lapok szerkesztőit, nevezzék meg az év „az év legnagyobb eseményét”.

Az 1961. évi közvélemény-kutatás eredményei most váltak ismeretessé. A szerkesztők véleménye szerint az év legnagyobb eseményei között az első hely Jurij Gagarin történelmi űrrepülését illeti meg. Hasonló véleményt nyilvánítottak a nagy európai lapok szerkesztői is.

Gagarin Indiában, Ceylon szigetén és Afganisztánban tett látogatása után visszaérkezett a Szovjetunióba.

Új típusú, önkiszolgáló bevásárló központok

A kereskedelem egy újabb, jelentős elgondolása, új típusú bevásárló-központok kialakítása. Ezek tulajdonképpen olyan önkiszolgáló üzletek lesznek, ahol a háziasszonyok a napi fogyasztáshoz szükséges valamennyi árufelületet — élelmiszereket, háztartási cikkeket, edényeket, rövidárut, papír- és írószereket, stb. — megvásárolhatják. Egyelőre, kísérletként, két helyen — jövőre a Dunai Cement- és Mészmű váci lakótelepen építik fel a korszerű bevásárló-központokat. Ha a kísérlet sikerül, a fővárosban is — a tervük szerint először az Üllői úti József Attila lakótelepen — létesítenek hasonló áruház-centrumokat.

Új vasúti kocsi adnak át a Dunakeszi Járműjavítóban

Új vasúti kocsi prototípusa készül el a közeli napokban a MÁV Dunakeszi Járműjavítóban. Az „Ááh” jelű kocsi négytengelyes. 60 kényelmes, kárpitozott ülőhelyes, fénycsóvilágítást, osztozott ablakokkal felszerelt, automatikus fűtésű, 120 kilométeres óránkénti sebességgel vontatható. Ünneplés átadására december 28-án délelőtt kerül sor a gyárban.

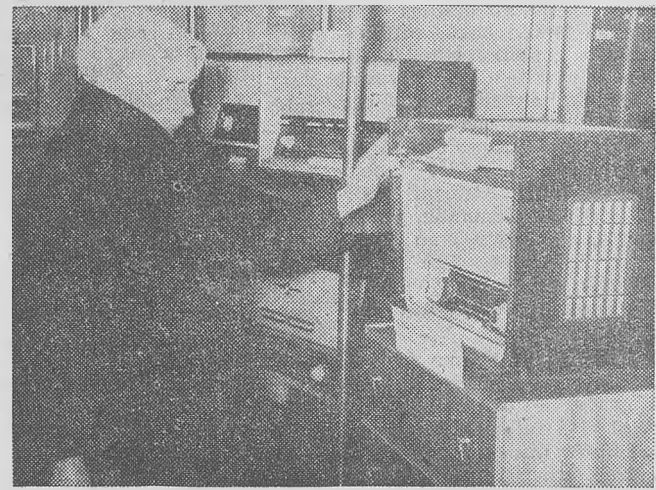
örvendeztetik meg az idén a megajándékozottakat.

A JÁTÉKFRONT

A játékboltokban is hatalmas a tolongás. A tavalyi tapasztalatok alapján sokkal több a macsó és a baba, a mechanikai játék és a kézügyességet fejlesztő műanyag összerakós játékok.

Az elővigyázatos szülők már december elején elkapták a 190 forintos vasutat, a világitó traktort.

A társasjátékkészletek azonban kifogyhatatlannak mutatkoznak és ha a szülő nem ahhoz ra-

Az ezüstvasárnapon sok rádiót és televíziót vásároltak. Jól választott ez a néni is, lesz majd öröm odahaza, amikor bekapcsolják a lemezjátszós rádiót.

A Hazafias Népfrent akcióterve a második ötéves terv támogatására

A Hazafias Népfrent Budapesti Bizottsága akciótervet dolgozott ki a második ötéves terv végrehajtásának támogatására. A belvárostól a peremkerületekig a főváros minden negyedében szemléltető példák, meggyőző érvekkel magyarázzák, hogyan függ össze az anyagi és kulturális színvonal növekedése a termelékenység emelésével, a terv teljesítésével.

A budapesti termelőszövetkezeteknek szakmai segítséget nyújtanak a nagyüzemi gazdálkodás kialakításához, megszilárdításához. Széleskörű kezdeményező, szervezőmunkával segítik az ötéves terv teljesítését előmozdító társadalmi összefogás kibontakoztatását.

A Budapesti Népfrent-bizottság társadalmi testületet hív életre, előadói gárdát alakít a tervet részleteiben is jól ismerő szakemberekből. Ezek tájékoztatást adnak arról, hogy milyen feladatok várnak Budapest kétnmillió lakosságára. Szóba került, hogy kiállítás rendeznek és szemléltetőket mutatják be, hogyan függ össze egyes emberek érdeke s életének jobbra fordulása a második ötéves terv legfontosabb előirányzatainak teljesítésével.

gaszkodik, amivel ő szeretne leginkább játszani, akkor találhat gyermeke számára megfelelő játékokat...

A MÉRLEG...

Ezüstvasárnapi mérleg? Több áru, kevesebb méreg, mint tavaly, s a karácsonyfény alatt több lesz az „igazi” ajándék, kevesebb az olcsó „figyelmesség”.

Az ezüstvasárnapon az Otthon Áruház 1 millió, a Lottó Áruház 1 millió, a Divatsarok 1 millió, a Corvin Áruház 3 milliónyit, az Újpesti Áruház 1 millió forint körüli (a tavalyinak mintegy kétszerese) forgalmat bonyolított le.

A béke közös érdeke összefűzi a szovjet és az indiai népet

Bressnyev és Nehru megbeszélése

Indiában tartózkodik Bressnyev, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa elnökségének elnöke, s meglátogatta dr. Radhakrisnan indiai alelnököt, aki jelenleg ellátja a köztársasági elnöki teendőket. Radhakrisnan alelnök bannetett adott a szovjet vendég tiszteletére. A banketten az indiai alelnök és a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa elnökségének elnöke pohárköszöntőt mondott.

Bressnyev beszédében méltatta a szovjet-indiai őszinte baráti kapcsolatokat jelentőségét, majd arról beszélt, hogy a Szovjetunióknak mindenekelőtt békére van szüksége a XXII. kongresszus történelmi jelentőségű határozatainak valóra váltásához.

A béke közös érdeke összefűzi a szovjet és az indiai népet, erősíti a két nép barátságát — mondotta. — A Szovjetunió és India sok időszerű nemzetközi kérdés megoldásában együttműködik, különösen pedig a békés együttélés elvének megvalósításában, a gyarmati rendszer minden formájának és megjelenésének felszámolásában, az általános és teljes leszerelésért folyó harc kérdésében.

Radhakrisnan pohárköszöntőjében

elismeréssel szölt a Szovjetunió nagy gazdasági, tudományos és technikai eredményeiről,

a szovjet úrhajósok hőstetteiről, s beszédét az indiai és a szovjet nép barátságának életetével fejezte be.

Bressnyev, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa elnökségének elnöke, kíséretével felkereste az indiai nép egyik szent épületét, ahol Mahatma Gandhi holttestét elhamvasztották. Bressnyev vörös és fehér rózsákból álló hatalmas koszorút helyezett el, majd egyperces némasággal áldozott az indiai nemzeti felszabadító mozgalom kiváló vezéré emlékének. Az indiaiak szent helyét övező Mahatma Bressnyev a szovjet-indiai barátság szimbólumaként facsmetét ültetett el. A fácska minden tavasszal bíborszínű virágokat bont majd.

A héten Bressnyev tárgyalta Dzsavaharlal Nehru indiai miniszterelnökkel. Megbeszélésükön Malik szovjet külügyminiszterhelyettes is részt vett.

Befejezte munkáját az SZVSZ kongresszusa

Elfogadták a szakszervezetek nemzetközi akcióprogramtervezetét

Moszkvában ünnepélyesen befejeződött az V. szakszervezeti világkongresszus, amely két hétig ülésezett a Kreml kongresszusi palotájában.

Az ülés elején Giuseppe Casadei, a Szakszervezeti Világszövetség titkára bejelentette, hogy az SZVSZ főtanácsa és végrehajtó bizottsága ülést tartott és megválasztotta az elnökséget, a titkárságot, az alelnököket és a főtákkart. Közölte, hogy az SZVSZ főtákkarává ismét Louis Saillan-t választották meg.

Sorra emelkedtek ezután szólamra a kongresszus egyes bizottságának előadói. Beszámoltak a bizottságok munkájáról és előterjesztették a megbeszélte okmányokat. Az elnök valamennyi okmánytervezetet megvitásra, illetve szavazásra tett fel. A több mint kilencszáz küldött egyhangú szavazásával — mindössze egyetlen szavazat ellenében — a kongresszus elfogadta a szakszervezetek nemzetközi akcióprogram-tervezetét. Ugyancsak egyhangúlag fogadták el a társadalombiztosítási alapokmányt. Egy-

hangúan fogadták el a világ dolgozóihoz intézett felhívást is.

Az algériai dolgozók anyagi megsegítése végett a kongresszus elhatározta, hogy az SZVSZ bélyeget bocsát ki és a bélyeg eladásából befolyt összegeket minden országból

a harcoló algériai dolgozókhoz juttatják el. Az okmányok megszavazása után Renato Bossi, az SZVSZ elnöke mondta el a záróbeszédét.

A kongresszuson részt vett magyar küldöttség a szovjet szakszervezetek meghívására Kijevbe utazott.

Két év alatt megkétszereződik a Hatvani Konzervgyár termelése

Ezer holdon termelnek a gyárnak a nógrádi tsz-ek

Heves és Nógrád megye termelőszövetkezeteinek egyik legnagyobb szerződéses termelője a Hatvani Konzervgyár és Cukorgyár kombinát. Az üzem az idén 19 ezer tonna különböző konzervet gyártott, 8 ezer tonnával többet, mint egy éve. Jövő évre már 27 ezer tonnás készárut teret kapott a konzervgyár, két év alatt tehát több mint kétszeresére növekszik a termelés

s az ötéves terv végéig további emelkedés várható. Augusztusban befejezik a gyár új hőerőművének építését, épül a több mint három ezer tonnás új konzervraktár. A 36 milliós beruházással épített és szerelt automata szalagok egyenként 15 vagon paradisi-

csomot dolgoznak fel naponta. Jövőre a fejlesztés eredményeként 90 vagonra nő a hatvani gyár paradicsomigénye naponta.

A gyár igazgatója, Decsi Ferenc elmondotta, hogy a zöldségfélék termelésében különösen nagy szerepe van Nógrád megyének, mivel ott valamivel később érlik a borsó, a zöldpaprika és a gyümölcs, mint az ország délebbi vidékein. Így a feldolgozás idejét hosszabbra lehet nyújtani. Ezért

a nógrádi tsz-ek állandóan növelik zöldségtermő területeiket.

A néhány évvel ezelőtti, összesen 4—500 holdról jövőre már mintegy ezer holdra nő a nógrádi közös gazdaságok szerződéses termelő területe.

Jelentős idegenforgalmi fejlesztési tervek

Az Országos Idegenforgalmi Tanács ülése

Az Országos Idegenforgalmi Tanács a minap ülést tartott, s ezen részt vettek Pap János belügyminiszter, Trautmann Rezső építésügyi miniszter, Tausz János belkereskedelmi miniszter, Bebrits Lajos, az Országos Idegenforgalmi Tanács főtákkara, valamint az idegenforgalomban érdekelt minisztériumok és főhatóságok szakvezetői.

A tanácskozáson hangsúlyozták:

az országos idegenforgalom szempontjából a két legfontosabb tájegység Budapest és a Balaton.

Feltétlenül szükséges azonban, hogy a többi idegenforgalmi tájegységet is — fontoságuk sorrendjében — fejlesszük. Új idegenforgalmi tájegységeket is ki kell alakítani.

Az idegenforgalom fejlesztése terén nagy feladatok várnak a közlekedésre, el kell érni a Balatonnak motorvonatokkal történő gyors megközelítését, különösen Ausztria irányából.

A leglátogatottabb idegenforgalmi tájegység, a Balaton útviszonyai sem kielégítőek. Az új, 8-as számú műút megépítése segít ezen. Országos campinghálózat mielőbbi szervezése is sürgető. Bizottság vizsgálta felül az idegenforgalomban érdekelt üz-

letek nyitvatartási helyzetét, kiterjesztette vizsgálatait a benzinkutak üzemeltetésével kapcsolatos hiányszakmák megszüntetésére is.

Megakadályozták a Kínai Népköztársaság törvényes ENSZ-jogainak érvényesítését

Az ENSZ-közyülés újból összeült, hogy folytassa útját a kínai képviselő kérdéséről és egyben szavazzon a betervezett határozati javaslatokról. A közgyűlés ismét megakadályozta Kína ENSZ-jogainak érvényesítését.

Az eljárási kérdésben benyújtott amerikai javaslat elfogadásával — kis különbséggel — de ismét egy évre megvonták a Kínai Népköztársaságtól azt a jogot, hogy elfoglalhassa a jogos helyét az ENSZ-ben.

Ifjúsági ház Szattán

Szatta községben építik fel Vas megye első falusi ifjúsági házat. Társadalmi munkával egy régi házat alakítanak át erre a célra. A szakmunkákat is maguk a fiatalok végzik.

A VADÁSZOK ÖRÖME

Szépen fejlődött az idén az apróvadállomány

Evtizedek óta nem volt amnyi értékes apróvadja a magyar erdőknek, mezőknek, mint ez év őszén. Dr. Bertóti István, a Földművelésügyi Minisztérium országos vadászati főfelügyelője tájékoztatásul közölte, hogy részint az elmúlt évi jó telelések, részint az okoszerű vadgazdálkodásnak, valamint a fokozott vadvédelemnek köszönhető az idei gazdag állomány, s így a most sorra kerülő téli vadászatok várható jó eredménye is.

Az előirányzatok szerint, nyúlból megközelítőleg egymilliót lőnek ki az idényben, ami körülbelül 20 százaléknyi emelkedést jelent a korábbi évekéhez képest. Élő nyúlból

mintegy 50 000-et adnak át a kereskedelemnek, a vadászárságok.

Fácánkakasból 150 000-et irányoztak elő kilövésre, és további 20 000-et élve fognak el. A fácánkilövés, illetve az élőfácán-befogás mértéke az utóbbi három év alatt 15—20 százalékkal emelkedett. A foglyasztást még az idén is csak vidékenként és korlátozott számban engedélyezték, élő foglyából azonban 45 000-et máris felajánlottak a vadászárságok.

A tájékoztatás szerint, külföldi vendégvadászok az elmúlt években nagyobb számban jönnek vadászni apróvadra. Különösen kedvezik a hangulatos fácánvadászatot,

továbbá a bő zsákmányt ígérő nyúlhajást és az izgalmas vaddisznóvadászatot.

Az idei „vadtermés” betakarításán kívül fő gondjuk a vadásztársaságoknak és az állami vadgazdálkodásnak a téli vadvédelem és a szükség szerinti takarmányozás megszervezése. A jelentések szerint az ország valamennyi vidékén elegendő mennyiségű szalastakarmányt, továbbá makkot, vadgesztenyét, komбайnszemetet, rostaaljat és egyéb hulladékakarmányt tartalékolnak arra, hogy huzamos, kemény fagyok, nagy havazások esetén is lényegesen veszteség nélkül teletessék át a szépen fejlődő, értékes vadállományt.

Naponta százezer forint új takarékbetét Szolnok megyében

Szolnok megyében november közepétől kezdve naponta átlag 100 ezer forinttal növekszik az OTP-fiókok betétállománya: ennyi pénzt tesznek takarékbéba a szövetkezeti gazdák. A legtakarékosabbaknak a karcagi termelőszövetkezet tagjai bizonyultak: volt olyan nap, amikor Karcagon 140 ezer forintot jegyeztek be a betétkönyvekbe. Többhelyütt, így Mezőtúron, Kisujszálláson, Mezőhákon és Turkevén 2000—3000 forintnál szülő betétkönyvet váltottak ki a szövetkezeti gazdák.

AZ IDEI SZILVESZTERT csaknem ezer magyar turista tölti külföldön az IBUSZ útján. A legtöbben — körülbelül háromszázan — Prágában köszöntik az új évet.

CSEPELEN a kerületi tanács bejelentette, hogy jövőre átadják a három kísérleti házat, amelyben 72 lakás van.

A SZOVJETUNIÓBAN csaknem valamennyi köztársaságban megszervezték már a személygépkocsi-kölcsönző szolgálatot. A kölcsönkocsit feltöltésért kell fizetni, mint a taxiért.

A VÁRBAN jelenleg 5127 lakos él. A most folyó építkezések befejezése után — négy éven belül — tízezer főre emelkedik a Vár lakossága.

RÖVIDÜL A TISZA. A folyamszabályozási szakértők legújabb adatai szerint 150 év alatt a kanyarulatok levágása miatt a Tisza hossza egyharmaddal: 400 kilométerrel rövidült.

GUMIABRONCSGYÁRAT épít Ceylonban a Szovjetunió. A gyár 1963-ban kezd meg a termelést.

ATOMÁRÁKKAL pontosan kimutatták, hogy a Föld keringési sebessége időnként, naponta két ezredmásodperccel csökken. A Föld egy évvel ezelőtt érte el lassulási maximumát, azóta gyorsul.

MÁSFÉLÉVES MUNKÁVAL egymaga ássott ki Német Jenő nyugdíjas bányász egy eddig teljesen ismeretlen, még az oklevelekben sem szereplő, borsodi várom-falrészletet. A miskolci Herman Ottó Múzeum most hivatalosan intézkedett a feltárásról.

OROSZLÁNYBAN, az új bányászvárosban a legnagyobb a születési arány. Az egészségügyi szervek ezért különös figyelemmel kísérik a csecsemőgondozást. Mintaszoftár rendeztek be a szülőotthonban levő tanácsadóban. A gyermekágytól kezdve a szoba minden berendezését úgy helyezték el, ahogy az a kicsinyeknek a legegészségesebb. Megtanítják az édesanyákat a kicsinyek helyes étrendjének összeállítására és az ételtek szakszerű elkészítésére is.

NYÁR A GYÓRI LENSZÖVŐBEN. Már nyárra készülnek a Győri Lenzöveggyárban, ahol 20—25 féle nyári ruhananyagot készítenek jelenleg. A jövő évben kétszer annyi divatanyagot gyártanak, mint az idén.

HÉTRŐL HÉTRE

HÁROMSOROS HÍREK

Háromsoros hír a lapban: úttörővasutat építenek a főtéri gyermekvárosban. Tegnap azt olvastam: az egyik nagyüzem vadonatúj berendezéssel, televízióval kedveskedik az öregek klubjának. Néhány napja meg arról szöveztünk, hogy egy gyár két fiú teljes ellátását vállalta egész iskolai idejükre.

Kis dolgok ezek. Mégis, e látszólag kis dolgok, ezek a soros „semmiségek” mennyire hozzátartoznak ma már az életünkhöz. A két kisfiú iskoláztatása, az új úttörővasút a főtéri gyermekvárosban, meg a nyugdíjasok klubja. Legtöbben fel sem figyelnek már e hírekre, hiszen ez a természetes. S még az idősebbeknek is alig-alig jut eszébe — pedig épp karácsony előtt időszerű az emlékezés — mekkora hírverést, milyen reklámt csaptak egykor a lapok a szegények karácsonyfájának, a használt ruhák és eljátszott játékok kiosztogatásának.

Igen, a nagy gondok — munkanélküliség, kilakoltatás, tömegek nyomora stb. — nélküli élet az örömteli ünnepek megvalósítása a mi rendünk nevéhez fűződik. S ez annyira természetessé vált, hogy a kisebb örömeink ma már csak sorokat kaphatnak a lapokban, sőt, többnyire még azt sem. Hiszen igazából nem is események ezek, csupán jó jelzések a mi életformáinknak.

A KAMARAZENE VIDÉKI FELLEGVÁRÁT alakítják ki a keszthelyi híres Fesztich-kastélyban. A szakértők megtartották a helyszíni hangpróbákat, s kiderült, a kastélyudvar alkalmasabb hangversenyek rendezésére még a fertődi kastélyudvarnál is.

RENDEZIK a világhírű jáki templom környékét. Ormos Imre professor, a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola kerttervező tanszékének vezetője készíti el a parkosítás tervét.

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS helyzetéről tárgyalt az országgyűlési képviselők Somogy megyei csoportja kedden Kaposváron.

KISPEST tiz általános iskolájában több mint 2500 gyermek részeseül gyakorlati képzésben. Minden általános iskolának van már műhelyterme. A kerület középiskolájának, a Landler Jenő Gimnáziumnak a diákjai hat kispesti üzemből kapnak politechnikai képzést.

ÉZER CSALÁDI HÁZAT építettek az idén a Zala megyei falvakban. A lakások háromnegyed részében van fürdőszoba.

KOTTÁKAT CSERÉL, a Bartók Béla nemzetközli dalosversenyen szoros barátságot kötött NDK-beli heidenau-i és a magyar ötvenévi kórus.

MEGSZÜNTETI a nehéz fizikai munkát Magyar Gábor tervező új találmánya: a légnomámos, több bélyegzős műanyag gép. A találmány 6 száladékkal növeli a gép mellett dolgozók teljesítményét.

AFGANISZTÁNBA érkezett Gagarin az Afgán—Szovjet Baráti Társaság meghívására.

KÉTHETES magyarországi látogatása után hazautazott a négytagú szovjet képzőművészeti küldöttség, amely a magyar képzőművészetet, a múzeumokat és képtárakat tanulmányozta hazánkban.

ÚJ GYÓGYPÉDAGOGIAI iskola épült Győrött, ahol jövőre már megkezdődhet a tanítás, egyelőre száz gyermek részére.

A BELVÁROS egyik legregibb iskolája a Sütő utcai általános iskola. A műemlék-épületet egymillió forintos költséggel modernizálják, sok üzlethelyiségből új napközit és iskolai konyhát alakítanak ki.

A meglepetés...

— Még hogy nem tetszik az új bundám? Pedig, ha tudni akartod, te vetted karácsonyra!...

OLYAN TÁVIRÁNYÍTÁSÚ készüléket szerkesztettek szovjet tudósok, amellyel a reflexmozgások gyorsasága és intenzitása megbízhatóan mérhető.

LÉGKONDITIONÁLT vasúti személykocsi. A győri Wilhelm Pieck Vagon- és Gépgyár megkezdte a Szovjetunió eddigi legnagyobb vasúti kocsi rendelésének teljesítését. Az újrarendszert kocsik 160 kilométeres sebességgel haladhat, légkondicionáló berendezése automatikusan 21 C fok körül tartja a belső hőmérsékletet az időjárástól függetlenül.

A DUNA budapesti szakaszán közlekedő Piroška személyhajó testvért kap jövőre. A testvérhajó neve — Farkas lesz.

A CSEPEL Vas- és Fémművekben már a jövő évi feladataira készülnek. Mindenképp előtérbe kerül a színesfémkohászat, a gépgyártó üzemekben növekszik a munkálgényes gyártmányok aránya. A szerszámgépgyárban jövőre már exportra is készítenek automata célgépsort.

TÁVIRÁNYÍTÁSSAL működik az ország legkorszerűbb vízlágyító üzege, Ajkán. A távirányító szerkezetek jól vizsgáltak az első próbákon, hamarosan valamennyit rendszeres munkába állítják.

Háromszor „érkezik” az éjféli az IBUSZ szilveszterére

Az IBUSZ már hagyományossá váló nemzetközi szilveszteri bálját idén öt helyen, a Royal, a Hungária, az Európa, a Gundel és a Gellért termekben rendezik meg. A bálon a közönséget a főváros legkedveltebb tánc- és népdal-énekesei, tánc- és népi zenekarai szórakoztatják. Érdekesége lesz a bálnak, hogy tekintetbe veszik a külföldi vendégek otthoni időszámítását, a bál részvevői tehát háromszor ünnepelehetik az új esztendő eljövételét.

Helyreállították a kiscárdai várat

Nemrégiben fejezték be a közel hétszáz éves kiscárdai vár helyreállítási munkálatait. A műemlékfelügyelőség dolgozói mintegy 270 ezer téglát építettek be, így restaurálták eredeti formájában a vár teljes déli szárnyát, amelynek három termében a közszépmúzeumot rendez be. A múzeum berendezése is elkészült, tárgyai pedig az ásatások folyamán előkerült törökkori csontvázak, fegyverek, sírmelekek, épen maradt értékes freskók közül kerülnek ki. A vár helyreállítása két és fél millió forintba került.

PALACK HELYETT fóliába töltik az üdítő italokat a Baranyai Szesz- és Szikvízüzemi Vállalatnál. Az így töltött üdítő italokat hamarosan forgalomba hozzák.

RADIOAKTÍV sugárzással mérik a motorok kopását a Járműfejlesztési Intézetben. Az új módszert egy mozgó laboratóriummal alakított Ikarus-autóbuszon alkalmazzák.

JANUS PANNONIUS eredeti nevét és születési helyét tisztázta dr. Tóth István pécsi tanár. Plakett, csonterme és egykoros iratok alapján megállapította, hogy eredeti neve Keszinzei János volt, születési helye pedig az egykori Valko megye Kesicze néven említett községe.

HÚSZ ÁZSIAI ÉS AFRIKAI ORSZÁG 200 írójának műveit — verseket, regényeket, novellákat — fordították le kínai nyelvre és adták ki Kínában a legutóbbi három évben.

A FŐVÁROS LEGRÉGIBB leánygimnáziumát, a Veress Pálné utcai tanintézetet felújítják. A kerületi tanács mintegy hárommillió forintot fordít az építkezésre.

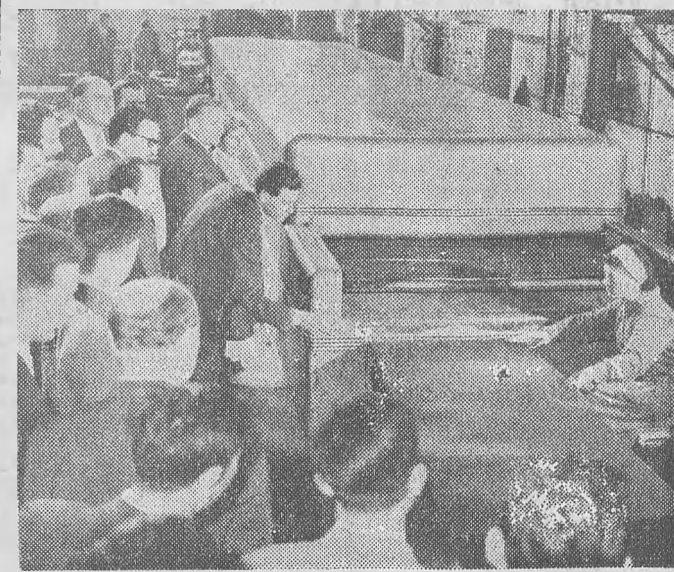
A BALATONON befejeződött az ősi nagyhalászat. A Siofoki Halászi Vállalat 450 mázsávjú teljesítette túl ideit tervét.

A VIII. PEST MEGYEI KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS vasárnap nyílik meg az Egressy Klubban. A megyében élő művészek válogatott munkái kerülnek a közönség elé.

NYUGDÍJAS BÁNYÁSZOKAT és tsz-tagokat látott vendégül Dorogon a Bányászok József Attila Művelődési Háza.

AZ ERZSÉBET-HÍD budai előterének rendezése során új fürdő épül a tabáni Imrefürdő helyén. Az új fürdőbe beiktatják a régi Imrefürdő műemlékjellegű részleteit.

Külföldi kereskedelmi szakemberek Csepelen

Az iparban igen fontos probléma a gyártás közben szárítás gyorsítása. Erre a legkorszerűbb eljárás az infravörös sugarakkal történő szárítás. Csepelen a különböző gyáregységekben már évek óta jó eredménnyel működnek a különféle szárítóberendezések, és az ott nyert tapasztalatokat felhasználva kezdtek meg az exportra való gyártást. Eddig az NDK és az Egyesült Államok Kőztársaság vásárolt ilyen kemencéket. A napokban több külföldi ország kereskedelmi megbízottja tekintett meg Csepelen üzem közben három nagy teljesítményű villamosüzemi infraszárító berendezést, s több megrendelésre kötöttek szerződést a magyar kereskedelemmel.

3000 gázkályha az új lakások szobáiban

A legutóbbi években feltárt magyar földgázincs lehetővé teszi, hogy gyorsan fejlesszük ennek a jelentős energiahordozónak a felhasználását. Jelenleg körülbelül 7500 háztartás használ földgázt Magyarországon, évente körülbelül 15 millió köbmétert.

Mivel semmilyen előzetes kezelésre nincs szükség, a földgáz bevezetése rendkívül előnyös olyan városokban, amelyekben még nincs háztartási gáz. A Fővárosi Gázkészülégyártó Vállalat már felszerelt a Gázművek munkásszállásán 60 olyan gázkályhát, amelyhez kémeányre sincs szükség,

mert az ablak alá építve, az utcáról szívja be az égést tápláló levegőt és ugyanott bocsátja ki az égési terméket, amely a megengedett mérték föredékéig sem szennyezi a levegőt. Fűtési szempontból beváltak ezek a konvektoros gázkályhák, a gáznyomás, illetve a nyomásszabályozók kialakítása és tömeges beszerzése, továbbá a legmegfelelőbb gyújtási mód kidolgozása azonban még gondot okoz. Ezek a problémák megoldhatók, s az Építészeti Minisztérium máris megrendelt körülbelül 2000 kályhát.

Ezeket a jövő évben átadásra kerülő házak lakásaiban helyezik majd el és előreláthatóan további 1000 darabot is átvesznek. E kályhák nagy része városi gázzal — körülbelül 600 azonban már földgázzal működik majd és könnyű kezelésűek, tiszta üzemű, olcsó fogyasztásuk valószínűleg megnyeri a lakók tetszését. A Fővárosi Gázművek 500 infragugázású gázkandallót rendelt, ezeket természetesen kéménybe kell bekötöni és városi gázzal működnek.

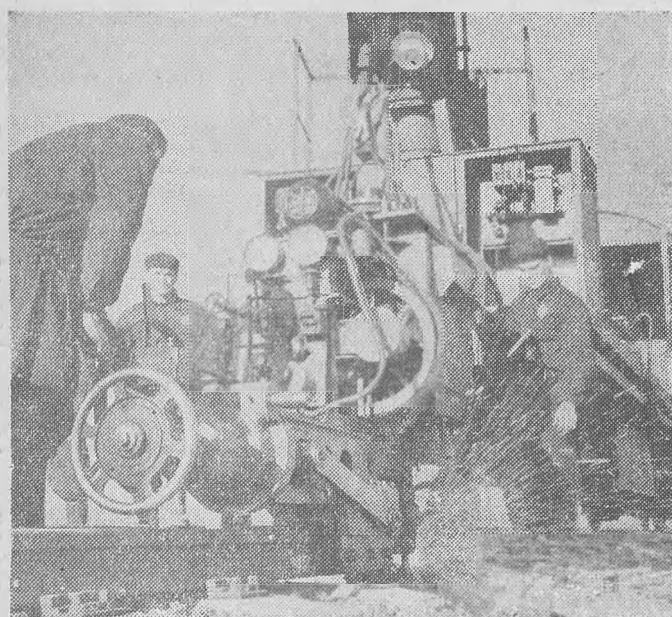
Tizenötezen tekintették meg a Nemzetközi Galambkiállítást

Bezárta kapuját a nemzetközi galambkiállítás, amelyen a külföldi tenyésztők ezer, a hazaiak 2450 röp-, disz-, hús- és postagalambot mutattak be. A kiállításon hazánkban először ítelték oda az Európa-champion címet. A Német Demokratikus Köztársaság galambászai hét, a jugoszlávok három, a románok egy, a magyarok hét ilyen plakettet szereztek.

A kiállítás idején a delegációban részt vevő külföldi szakembereken kívül háromszázan társasutazás keretében érkeztek Budapestre. A hazai látogatók száma elérte a tizenöt ezret, az érdeklődés jóval nagyobb volt, mint a korábbi években.

A kiállítás bezárával csak a disz- és hús galambokat szállítják haza ketrecekben, a többi galamb saját szárnyán teszi meg az utat hazafelé.

A biztonságosabb vasúti közlekedésért

A Budapest—Kunszentmiklós közötti vasúti szakaszon a pálya felújításán dolgoznak a munkások. A hégzagmentes pályaeépítés során jelenleg a Taksony—Dunavarsány vonalon haladnak, ahol a román államvasutak sínhegesztő csoportja a magyar vasútépítőknél bemutatja a helyszínen történő ellenállásos hegesztési módszert.

REJTVÉNYSAROK

VÍZSZINTES: 1. Az ultrahang egyik legfontosabb felhasználási területe. 6. 1912-ben elsüllyedt hajó, amelynek katasztrófája után kezdtek foglalkozni az ultrahang jelentőségével, mert segítségével megállapítható az elsüllyedt hajók helye. 11. Város az NDK-ban. 13. Hibásan jegyez fel. 14. A jövő háztartásában ezt a munkát fogja végezni az ultrahang! 16. Időmérő alkatrész. 18. A. E. 19. Mind megveszik. 22. Személyes névmás. 23. Vignetta. 24. Hísz. 26. Dió, németül. 28. Idészólit. 30. Alaktalan. 32. Idegen női név, magyar kiejtéssel. 34. Iparvárosunk. 35. Nyit. 36. Ruhát készít. 41. OUE. 42. Szovjet sakk-nagyemester. 44. Takaró. 46. Összegyűjté. 48. Névutó. 50. Időjárás jelzője lehet. 52. Fordított mutatónévmás. 53. Magas rezgésszámú, emberi fülrel nem észlelhető hang. 55. AAA! 57. TKP. 59. Y. E. 60. Kettősbetű. 61. Női énekehang. 62. Régi spanyol, portugál ezüstpénz. 63. Fűvet eszik. 66. Orosz férfi név. 67. Élszakai állat, amely a sötétben úgy tájékozódik, hogy ultrahangot „hallat”, mely visszaverődve „jelzi” az előtte levő akadályokat. 69. Közéleleti nagyváros. 72. NVE. 73. Ország. 76. Császárs. 77. EIZ. 78. Bimbózó. 79. Emberré lett. 80. Vízi növény.

FÜGGŐLEGES: 2. Visszafojtó! 3. OES. 4. Ingyen, közhasználatú latin szó, fon. 5. YAS. 6. Azonos mássalhangzók. 7. Malter felél. 8. Létrehozó. 9. Afrikai folyó idegen neve. 10. Akta. 12. Alkalmatlan részi. 14. Ilyen különleges generátor is kelt ultrahangokat. 15. Sport és játék. 16.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11					12		13		
14				15		16			17
18				19	20	21			22
	23				24			25	
26	27			28	29			30	31
32				33			34		
35				36	37	38		39	40
				42	43			44	45
46	47							50	51
52				53	54			55	
57	58			59			60		61
62				63	64			65	66
				67				68	
69	70			71			72		73
							74		75
76							77		
									79

Szináryalat. 17. Ilyen vevőkészülékkel sikerült Pierre Curie-nek a füllet nem hallható ultrahangot észlelni. 20. Talál. 21. Halféle. 23. Háziállat. 25. Megfontolt. 27. ULA. 29. Torán van. 31. Csőrle felel. 33. Ünneppélyes vendéglátás. 34. Ruhadarab. 37. Z. O. 38. Száraz gallyak. 39. Operaházunk főrendezője volt (Gusztyv). 40. Igekötő. 74. Kettősbetű. 75. Névutó. 45. Engedélyezett, röv. 47. Mel-lényféle. 49. Az ultrahangtechnika egyik úttörője, aki 1917-ben az első ultrahang-generátort készíttette. 51. Szoba is van ilyen. 54. Zúfolt. 55. Fasor. 58. Európai főváros. 61. Törekvő, aktív. 64. Helyhatározó. 65. Sporteszköz. 67. Falu, németül. 68. Hirtelen meghúz. 70. AEO. 71. Igekötő. 74. Kettősbetű. 75. Névutó.

Színház Képzőművészet zene irodalom Film

UDVAROL A GYEREK

A JÓZSEF ATTILA SZÍNHÁZ BEMUTATÓJA

Viktor Rozov immáron harmadik darabjával szerepel a József Attila Színház színpadán. Mindegyik hozott valami félreérthetetlen, tiszta gondolatot, szép és vonzó igazságot, emberi mondanivalót. Rokonszenvesse tette ezeket a műveket az, hogy nem éreztük a szavak mögött a hamis írói pózt, a semmire rágódó, a semmivel kérkedő öntetszelgést. Amit a vigjátékok adtak, azt őszinte, póztalan gesztussal nyújtotta át az író. Így a mostant is az „Udvarol a gyerek” című színdarabot.

A történet maga elég frappáns. Egy Moszkva környéki nyaralóban szombat délután és éjszaka játszódik a cselekmény. A színtér mindvégig ugyanaz, de ezt a változatlan színpadot értékes figurákkal és okos gondolatokkal telepíti be az író. A ház ura, Tamara néni — túlbuzgó ügyszeretettel, merev és naiv erkölcsi törvényekkel kormányozná a gondjára bízott fiatalok életét. Segítené ebben az otromba és korlátozott Román bácsi és ostoba felesége. Az ő szájukban még jobban lelepleződik Tamara néni aggályoskodása, mert a féltésből itt már csupán hangoskodás lesz, az idősebbek vélt fölényének terrorisztikus érvényesítése. Ezek az emberek akarnak beavatkozni a fiatal Szláva életébe, meg akarják rontani a fiatal fiú és a szomszéd Liza költői, szép szerelmét — tapintatlanul, durván, gátlástalanul megakadályoznák a két fiatal közeledését.

Az első felvonásban tudjuk meg mindezt. A cselekmény lendülete, fordulatai bebizonyítják, amit Rozov így fejezett ki: „A fiatal emberek bonyolult, érzékeny lelkivilágával okosan, tapintatosan, türelmesen kell bánni.” De ezt a konkrét igazságot nem egyszerűen csak itt, és most fogadhatjuk el igaznak, ezzel az író azt is kimondja, hogy tisztelnünk kell az embert, tisztelnünk kell a felnőtte való fiatalit, mert az idősebbek olykor öntelt, csak évekkel érvelő, hamis, korszerűtlen nézetei az évtizedek hangoztatásával sem válnak igazgá.

Hogy a mű igazsága, rokonszenves gondolatal jól hatnak, azt Benedek Árpád rendezése, s a színészek árnyalt, tiszta játéka segíti. Benedek szellemesen, fordulatosan ábrázolta a színpadi cselekményt, melynek lendülete egy pillanatra sem törik meg. Tamara

Jelenet a színdarabból. Gobbi Hilda, Kállai Ilona és Bodrogi Gyula.

néni szerepében Gobbi Hilda kitünő játékkal érezte meg a magányos asszony lelki sebzettségét. Grisa bácsi szerepében Szabó Ernő a töle megszokott magas színvonalon ábrázolta a melegszerű, megértő, igazi jellemes embert. Bodrogi Gyula Szláva okos szerelmét ábrázolta, fiús bájjal és férfias erettséggel, Liza szerepében kiváló partnere volt Kállai Ilona, aki a lány tisztaságát, őszinte érzéseit fejezte ki játékaival.

A színdarab sikerét biztosítja még Soós Lajos, Báró Anna, Rádai Imre és Komlós Juci nagyszerű színészi alakítása. Neogrady Miklós díszlete pedig hangulatos színteret teremt a játékhoz.

A Pest megyei képzőművészek kiállítása

Másodszor rendezik meg Budapesten, az Egressy-klubban a Pest megyei képzőművészek kiállítását.

A lírai átélés és a rajzi kompozíció harmóniája érvényesül Ilosvai Varga István *Utcai libákkal* című festményén. Kmetty János *Interieurje* és *Mütermérszlete* a szerkesztés biztonságát, tartalom és forma nagyszerű összhangját árasztja. A tihanyi táj szépségét tolmácsolja költői ihletettséggel *Bornemissza Géza* két képe. Kocsis László *Szentendrei táj*-a jó térhatásával, Remsei Iván *Mütermében* című képe fedett színeivel, Gaál Imre foltokban felrakott *Csendélet*-e friss festőiességével vonja magára a figyelmet. Dániel Kornél két kék-zöld színezésű portréja érdekes kísérlet; a két szín különös ritmusa azonban nem elég ahhoz, hogy témáját igazán élővé varázsolja. Gallasz Magda *Duna-parti utcája* és Lipnoviczky László *Csónakok* című akvarelleje tünik még ki hangulatremtő erejével.

Az Egressy-klubban megrendezett tárlaton biztató képet kaptunk a Pest megyei festők alkotó törekvéseiről.

Magyar Melinda, flamand Bánk

Mátyás Mária hazatért Belgiumból

Három belgiumi Bánk báb előadásán Melinda elénekelte Mátyás Mária. A kelet-flandriai Gent városának operaházában vendégszerepelt.

Mátyás Mária hazatért, s a következőket mondta külföldi útjáról:

Gentben a flamand nyelvű előadások csak én énekeltem magyarul. Ezúttal felújították a dalművet amelyet tavaly játszottak első sorozatban. Akkor Németh Amadé útmutatásával segítettek a társulatot. Ebben a gyönyörű, egyik-másik részben középkori városban a közönség lelkesen

ünneplte a többi szereplővel együtt, akik közül különösen a címszerepet alakító Jan Verbeeck énekelte szépen. Jef Nachtergaele karmester híven tolmácsolta Erkel dallamait. Nagyon dekoratív volt a színpad elsősorú a társulat. Meg kell jegyezni, hogy módosítással adják az operát. Melinda nem megy a Tiszának, hanem egyszerűen kiszalad a színről... A flamand és francia lapok (De Gentenaar, La Flandre Libérale, Het Volk) kedvező bírálatokban számoztak be az operát és az előadás sikeréről.

Másutt is járt? — Bonnban, ahol megnéztem Beethoven szülőházát s az ott rendezett múzeumot, annak minden egyes kiállított tárgyát a róla készült rajzoktól kezdve végrendeletéig. Nagy élmény annak számára is, aki valaha is előadott Beethoven-dalokat. Márpedig én szeretnék egy hangversenyműsort ezekből összeállítani. Most hogy hazajöttem, „Carmen”, „Hoffmann meséi”, és „Faust” előadásain készülnék közreműködni még ebben a hónapban az Operaházban, illetve az Erkel Színházban.

BARTÓK RELIKVIÁK — OLASZ FILMEN

A felvevőgép a Magyar Tudományos Akadémia épületében, Bartók Béla egykori dolgozószobájában áll. Lassan, aprólékosan sorra veszi a Bartók-relikviákat, azután megállapodik egy őszhajú, szakállas férfin: Kodály Zoltánt filmezik, premier planban. Utána fordul a felvevőgép, „kimegy” az ablakon, s megmutatja Budapestet, az utca embereit. Ezzel akarják jelképezni a filmet, hogy Bartók emléke s életműve itt, a városban, a tömegek között tovább él.

— Örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy filmünkben Budapest szépségeit is bemutatthassuk — mondja *Liberio Bizzarri*, olasz dokumentumfilmrendező, aki *Mario Carbone* operatőr és *Franca Gabrini* gyártásvezető társaságában negyedórás, színes Bartók dokumentumfilmet készít Magyarországon. Forgatnak a várbeli Bartók-archívumban, a Mester budapesti lakásaiban és Bartók hajdani népdalkutató útjainak néhány állomásán, Békés, Nógrád és Tolna megyében is. Forgatócsoportjukat a Budapest Filmstudio segíti: velük van az olasz tudó *Simon György* segédoperatőr, az olaszul kitűnően beszélő *Kritza Róza* sminkmester, s néhány világosító- és díszletmunkás.

Bizzarriék Liszt-dokumentumfilmet is készítenek, ezt ugyan javarészt Rómában, de néhány felvételt a Zeneakadémián, a Liszt emlékműzeumban is leforgattak.

Az olasz filmek eljutottak Galgahévízre és Gal-

A felvétel előtt Bizzarri utasítást ad a technikai munkatársaknak.

gamására is, ahol igazi, színpompás magyar lakodalomnak voltak szentanúi.

— Elhatároztuk — mondja *Bizzarri* — nem utazunk haza anélkül, hogy meg ne örökítsük egy ilyen látványos, vidéki magyar lakodalmat. Erről 16 mm-es filmet készítenek az olasz televízióknak.

Néhány hét múlva tehát egy kész Bartók dokumentum-filmmel, egy készülő Liszt dokumentumfilm részleteivel és egy folklorisztikus jellegű televíziós filmmel a podgyászunkban hagyják el az olasz művészek Magyarországot. Most még csak munka közben vannak, de máris úgy nyilatkoznak: érdemes volt idejönni, Magyarországon a művészeknek kiváló alkotási lehetőségeik vannak.

Nagyszerű Liszt-Bartók emlékhangverseny

Az angol Liszt-Bartók-ünnepek bizottsága emlékhangversenyt rendezett Londonban.

A hangversenyen megjelent a Magyar Népköztársaság londoni követe, továbbá a diplomáciai kar, a művészeti, társadalmi és politikai élet sok kiválósága. A hangversenyen Liszt-, Bartók- és Kodály-műveket mutattak be neves angol művészek: *Jean Norris* zongoraművész, *Cynthia Jolly* és *Philip Lewtas* énekművész, valamint *Barbara Penny* és *Kennet Sillito* hegedűművész. Az énekszámokat *Alan Bush*, a neves angol zeneszerző és *Paul Hamburger* kísérte zongorán.

A nagyszerű hangverseny után, a bizottság tagjai közül *Miss Franklin* elmondta, hogy a Liszt-Bartók emlékünnepek keretében rendezett hangversenyek nagy sikert arattak, elsősorban azzal, hogy felkeltették az érdeklődést Angliában az eddig ismeretlen Bartók-művek iránt.

JAROSLAV HASEK:

Tizenkét ferences barát

NÉGY ESZTENDEJE ANNAK, hogy megismertem a beckovi kolostor tisztelendő szerzeteseit. Igen kedves franciskánus szerzetesek voltak; és én szeretném mindazt elmondani, amit átéltem náluk. Megérkeztem a Vág menti Beckovba, hogy az ottani lakosok között felkutassam a kunok maradványait. Nem fontos, hogy mindezt jobban megmagyarázzam, mert az egészről csak annyit igaz, hogy ezzel az ötlettel csempésztem be magam a kolostorba — röviden szólva, hogy a tiszteletra méltó apátot egyszerűen félrevezettem.

Kopogtam a kolostor kapuján, és átnyújtottam a névjegyemet. A névjegy hátoldalán a következő állt: „Főtisztelendő uram, önhöz fordulok a kunok ügyében, akiknek nyomait fűrkésem itt, a Vág mentén.” Alatta szerényen: Éjszakai szállást kérek és engedélyt arra, hogy tanulmányozzam a kolostor levéltárát.” A páter, aki a kaput kinyitotta, tüstént behívott az előcsarnokba, és eltávozott, hogy bejelentsen engem Eusebius apátnak.

Kisvártatva megjelent maga Eusebius. Kezét nyújtotta, és zavartan előadta, hogy mit se tud a kunokról. Vaagyis éppen annyit tudott, mint én, ami azonban a kolostor levéltárát illeti, arra vonatkozóan közölte velem, hogy rendelkezésemre áll, és hogy addig maradhatok a kolostor-

ban, ameddig csak akarok. Aztán bevezetett a refektóriumba, ahol a tisztelendő szerzetesek sakkoztak. Az apát bemutatott a szerzeteseknek, aztán *Liberatus* páter a szobámba vezetett. Az ablakból pompás kilátás nyílt a Vágra. A páter kinyitotta az ablakot, és — kezével nagy kört írva le — a tájra mutatott: — Ez mind a miénk! — Termékeny sík vidékre pillantottam ki, végtelen végig aranylott a gabona. A zöld rétek, a kék erdők, köröskörül minden a beckovi ferencesek birtoka volt.

Liberatus Isten áldásáról beszélt nekem, szeme a lelkesedéstől, orcája a zsirtól ragyogott.

Meghívott a szobájába, ablakában rózsá és bazsalikom illatozott, kinyitotta a szekrényt, és előszedett belőle egy doboz olajos szardíniát, felnyitotta, megkínált velem, egy másik szekrényből meg egy üveg konnyakot vett ki.

Ittunk, cigarettáztunk és beszélgettünk mindenféléről — az árvízről, amitől tartottak az emberek, de amit buzgó imák elhárítottak — a Szent Évről — a természéről — arról, hogy a mindenható Isten miképpen gyarapítja a gabonát — és arról is, hogy milyen szép a széna meg a lőhere.

FELVEZETETT A KOLOSTOR TORNYÁBA, és — miközben egy mélyen alatt álló épületszoport-

ra mutatott — elmondta, hogy ott a kolostor majorsági épületei vannak, körülbelül négyszáz darab lábasjószág istállózik bennük, köztük háromszáz disznó, és hogy ezen a majorságon kívül van még egy tyúk-farmjuk is. Valamivel odébb meg egy juhászat négyszáz juhval, még egy kicsit odébb, az erdő mellett egy tanyájuk van, ahol fűcáncsibéket tenyésztenek. A környékbeli erdőkben nyolc erdőört és két erdőst foglalkoztatnak. Vad van elegendő: őz, dámszarvas, szarvas, nyúl, fogoly és vaddisznó.

Liberatus páter mindezt igen élénken leírva, összekulcsolta kezét, és így szólt: — „Isten kegyelme nagy.” — Eközben már kerestek is minket, hogy az estebéd tálalva van.

Tizenhárom ültünk egy hosszú asztal körül, és míg felálltunk, és kurta fohászt rebegtünk — hogy Isten kegyesen a jó étvágyat adjon nekünk —, a szerzetesek máris tálaltak.

Konyhájuknak adassék tisztelet! Isten, a mindenható, szerencsésen vezette a beckovi kolostor szerzetes-szakácsának kezét, és végtelen jószágában tyúklevessel ajándékozott meg minket — benne finomra szeletelt tyúkjúza és csirkemellek —, valamint egy pohár madeirával és rögtön utána gesztenyével töltött fűcánnal.

Isten igralmassága még nagyobbnak bizonyult, mikor fiatal libapencsenyét hoztak salátával.

A szerzetesek szeme örömtől ragyogott, és mielőtt feltálaták a rántott pisztrángokat, rövid szünet állt be. Ekkor újlag hátat adtunk a Jóistennek. A pisztrángok pompásak voltak. Megértettük Isten jóását, acai megteremtette ezeket a jó falatokat, azért, hogy jó soruk legyen a beckovi ferenceseknek.

Isten azonban bort is alkotott. És micsoda boruk volt a beckovi kolostor szerzeteseinek!

Olyan fenséges és pompás bor, hogy nem lehetett eleget inni belőle, és újra meg kellett tölthünk poharainkat. Így teltek-múltak az órák barátságos beszélgetésben — cigarettáztunk, és az apát csinos történeteket mesélt.

Szó szót követett — majd *Fortunatus* páter beszélt, majd megint *Liberatus* páter, és malackodó anekdotákat kezdtek mesélni, bevezetésül ilyenképpen szólva: „Az ember

A második mérkőzésen: döntetlen

Chile-Magyarország 0:0

A National-stadionban negyven ezer néző foglalt helyet a lelátón és kísérte figyelemmel a két ország válogatott labdarúgóinak küzdelmét.

Magyarország: Grosics — Mátrai, Mészöly, Sóvári — Solymosi, Sipos — Kuharszky, Göröcs, Tichy, Albert, Fenyvesi dr.

Chile: Escutti — Valdes, R. Sanchez, Rodriguez — Cruz, Sepulveda — Moreno, Toro, Landa, Fouilloux, L. Sanchez.

Kellemes időben, jó talajon kezdődött a mérkőzés, s az első percek tapogatózó játéka után mindinkább a chileiek lendültek támadásba. Ezek a rohamok azonban rendre megheiusultak a magyar kapu előtt, amelyet kitűnően őrzött Grosics és a Mátrai, Mészöly, Sóvári hátréteg is sokkal szilárdabb védőfalat alkotott, mint az első mérkőzésen szerepelt védelem.

Lassan lábra kapott a magyar csatársor is, s többször veszélyesen közelítette meg a chilei kaput. Ezúttal a lövésekkel sem maradtak adósak a magyar támadók, de Escutti Grosicséhoz hasonló jó formában őrizte kapuját.

A 28. percben azonban még ő is tehetetlen volt Tichy nagy erejű szabadrúgásával szemben, amely a felső lécről pattant le.

A magyar labdarúgók gólt reklamáztak, a játékvezető azonban hajthatatlan maradt. Az első 45 perc további részében is inkább a magyar csapat irányította a játékot, de a chilei kaput nem sikerült bevennie.

Szünet után színvonalas játékban mindkét fél felváltva támadott, s a kapusoknak sok dolgot akadt. A játékvezető közepétől mindkét csapatban sor került a cserejátékosokra. A magyaroknál Kuharszky, Göröcs és Albert helyére Farkas, Bozsik, Machos állt be, a chileieknél Morenót Tobar, Carasco Rodriguez váltotta fel. A pihent játékosokkal fokozódott a játék irama

Nagyszerűen játszottak az Újpesti Dózsa jégkorongozói

Újpesti Dózsa—Leoben (Ausztria) 11:2 (6:0, 2:1, 3:1)

A kemény hideg ellenére is élénk érdeklődés mellett kezdődött az idény első budapesti nemzetközi jégkorong-tornája. Az újpestiek vendége az elmúlt évről ismert Leoben együttese kezdett az U. Dózsa-val.

Az U. Dózsa együttese örvedes, nagyvonalú játékkal, pompás összjátékkal vívta ki teljesen megérdemelt győzelmét. A lila-fehérek magasan felülmúlták a bajnoki mérkőzéseken nyújtott átlagos teljesítményüket. Góljait csaknem minden esetben tervszerűen felépített akció-

ból érték el. Az osztrákok nagy akarással játszottak, amíg erővel bírták. Erejük azonban hamar elfogyott, hiszen az osztrák vidéki városka együttesének ez volt idei első mérkőzése.

Az U. Dózsa igen jól játszó csapatából különösen a második sor — Bánkuti, Palotás I. Zsitva — játéka emelkedett ki, de úgyszólván minden játékos kitett magáért.

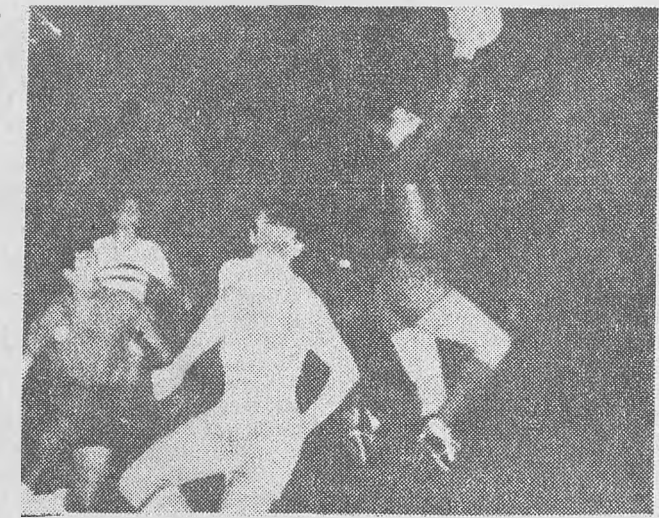
Az osztrák csapatban Huber jó reflexekkel és látványosan védett. A mezőnyjátékosok sok átadási hibát vétettek, s az egyéni játékot erőltették.

Ismét az U. Dózsa támad. A vendégcsapat játékosai csak nézni tudják a Dózsa fehéres rohamait.

és a közönség mindvégig érdekes és változatos küzdelemnek volt szemtanúja. Az utolsó negyedóra a chileieké volt, ott tanyáztak a magyar kapu előtt, de a magyar védők sikerrel megheiusították minden gólrátörési kísérletet.

A hírügynökségi jelenté-

Megérkeztek a felvételek is a második chilei mérkőzésről: Grosics nehéz helyzetben tisztáz.

Magyar Kornélia és a Martos-fivérek győztek az MTK gyorskorcsolyázóversenyén

Vasárnap reggel a városligeti Műjégy pályán folytatódott az MTK gyorskorcsolyázó versenye. Az I—II. osztályú férfiak két, a nők és az ifjúságiak egy-egy távon mérkőztek meg. Az erős szél károsan befolyásolta az eredmények. Akárcsak szombaton, vasárnap is jól szerepeltek a Martos-fivérek, valamint a nők csoportjában Magyar Kornélia. Ők lettek az első összetett verseny győztesei is. A női ifjúsági versenyen 500 m-en ezúttal is Tamási Piroska bizonyult a leggyorsabbnak és egy perccel belüli időt (59,8) ért el. Kívülre még meg kell említeni a másik ifjúságit, Metz. Mindkettő igen tehetséges, s megfelelő szorgalom mellett további javulás várható tőlük.

sek szerint a magyar labdarúgók a visszavágó mérkőzésen elsősorban frissességükkel tűntek ki, ami azt bizonyította, hogy sikerült akklimatizálódniuk a számkra szokatlan éghajlathoz. A jelentések szerint a magyar csapatból Grosics, Solymosi és Göröcs volt a legjobb.

Kardban Pézsa második lett

Vasárnap délelőttre egyetlen versenyszám maradt a Bp. Honvéd és a CCA vívóinak találkozója: a kardvívók egyéni küzdelme.

Délelőtt tíz órakor kezdődött el a verseny, és ezúttal nem tizenkettő, hanem tizenhárom vívó lépett pástra a viadal során. Két hetes csoportban vívták az előmérkőzéseket. Magyar részről elindult a versenyen Gyuricza is, kicsit „kirándult” kardozni.

A döntőbe négy magyar és négy román versenyző jutott, a mieink közül Teréknek és Boronkaynak

nem sikerült beverekednie magát. Az első csörtéket a honfitársak vívták: a románok közül Mustata, a magyarok közül pedig Pézsa került ki veretlenül egyaránt három győzelemmel. A döntő folyamán azután ők ketten futottak tovább fej fej mellett a győzelem megszerzéséért. Sajnos, utolsó előtti csörtéjében, Culcea ellen Pézsa megsérült, s noha ellene még győzött, utolsó, Mustata elleni csörtéjében már nem volt teljes értékű versenyző, s alumaradt. Így a győzelmet Mustata szerezte meg, Pézsa pedig a második helyre szorult.

Nehéz küzdelemben értékes győzelmet aratott a magyar női kosárlabda-válogatott

Magyarország—Lengyelország 71:65 (21:35)

Igen értékes, nehéz győzelmet aratott a magyar női kosárlabdaválogatott az év utolsó nemzetközi találkozásán az európai élvonalba tartozó lengyel együttes ellen. Sikerük két szempontból is örvedes: először megszaktították a lengyelek győzelmi sorozatát (1956-ban győztünk utoljára ellenük), másodsor — s ez a fontosabb — mostani lelkes játékaival csapatunk bebizonyította, hogy fejlődése egyenletes, egyre jobban kezd összekovácsolódni. Olyan erényekről tett tanúbizonyságot idősazonként — küzdőképesség, nehéz percekben is fegyelmzett csapatjáték, egymás segítése, biztatása stb. — amelyek a régi, nagy női vá-

logatottunkra voltak jellemzők.

Az I. féldőben szebb volt a játék, a lengyelek igen tervszerűen, fegyelmzetten kidolgozták helyzetüket, s azokat pompás távoli kosárral fejezték be. A magyar csapat jó kezdés után visszaesett, de nem vesztette el a fejét és amikor kellett, újra erősíteni tudott. A II. féldő iramát, feszült hangulatát jól bírták idegekkel és erőnléttel, s a döntő pillanatokban már az eszük is újra a helyén volt. A lengyel együttes nem keltett csalódást, igazolta jó híreit, rendkívül sportszerűen, fegyelmzetten küzdött, de megállított játékán — különösen a hajrában —, hogy még az előkészületi időszakban tart-

184 induló a Vasas kötöttfogású birkózóversenyén

A Ganz-MÁVAG nyerte az összetett csapatversenyt

Jelentős tömeget, sok fővárosi és vidéki tehetséget felvonultató versenyen — a Vasas-sportolók kötöttfogású birkózóversenyével — zárult birkózóink számára az idény. A küzdelemben 184 versenyző indult. Különösen a Ganz-MÁVAG birkózógárdája tett ki magáért, ami arra mutat, hogy ebben az egyesületben — akárcsak a többi Vasas sportkörnél — igen egészséges nevelőmunka folyik. A főváros egyik legnagyobb nehézsúlyú üzemeinek versenyzői a serdülők és az ifjúságiak versenyében összesen nyolc egyéni első helyet szereztek és a serdülők, valamint az ifjúságiak csapatversenyét is megnyerték. A jól sikerült finálnak mindössze az volt a szépséghibája, hogy a zsűri egyes tagjai időnként sport-szerűtlenül avatkoztak be a küzdelmekbe.

A kétnapos versenysorozat — lepkesúlytól fefelé — a következő versenyzők, illetve csapatok győztek: Serdülők: Idey (Vasas), Hegedűs (Ganz-MÁVAG), Albrecht (Vasas), Papp (Diósgyőr), Békési (Diósgyőr). Nagy (Ganz-MÁVAG), Krizsik (Ganz-MÁVAG), Berdó (Diósgyőr), Bánáti (Ganz-

MÁVAG, Vitaszavics (Ganz-MÁVAG). Csapatban: 1. Ganz-MÁVAG. Ifjúságiak: Tomolya (Diósgyőr), Balla (Ganz-MÁVAG), Gubik (Vasas), Dürög (Székesfehérvár), Rác (Diósgyőr), Mányoki (Cs. Autó), Balázs (Ganz-MÁVAG), Bajkó (Cs. Autó), Remsei (Székesfehérvár), Kliss (Ganz-MÁVAG). Csapatban: 1. Ganz-MÁVAG. Felnöttek: Kupcsik (Diósgyőr), Abraham (Székesfehérvár), Guttman (Diósgyőr), Müller (Vasas), Deli (Vasas), Makkai (Csepel), Csontos (Vasas), Kozma (Vasas). Csapatban: 1. Vasas. Az összetett csapatversenyt a Ganz-MÁVAG nyerte.

Heti HÍRADÓ

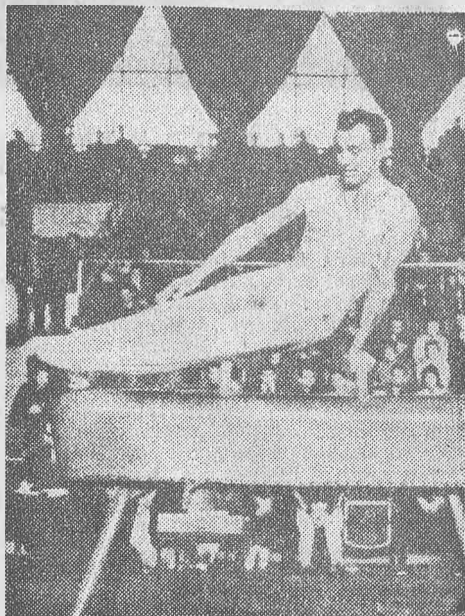
(SAJTOSZEMLE)

Szerkesztő: a szerkesztőbizottság
Kiadja: a Belügyminisztérium Bv. Országos Parancsnoksága Budapest, V., József Attila utca 2-4
Szikra Lapnyomda

Sós Péter és Ducza Anikó 2-2 győzelme

a mesterfokú szerenkénti tornászbajnokságon

A szerenkénti döntőkkel folytatták vasárnap az 1961. évi mesterfokú tornászbajnokság küzdelmeit. A férfiak a talajgyakorlattal kezdték a versenyt. A várakozásnak megfelelően Mester (Bp. Postás) nyugodt, szépen kidolgozott gyakorlattal 19 ponttal szerezte meg a bajnoki címet. Nagy érdeklődés előzte meg a nyújtó számot. Csányi Rajmund (Bp. Honvéd) az összetett bajnok, előző nap ezen a szeren 10 pontot ért el és így biztosnak látszott bajnoksága. Ez-

A lólengés bajnoka: Bejek Géza.

úttal azonban, meglepetésre, mindössze 7 pontot kapott. Így váratlanul a nagyon szépen dolgozó Lelkes (Bp. Honvéd) került a bajnoki emelvény legfelső fokára. Szoros küzdelem alakult ki a korlátan, ahol a kitűnően dolgozó Varga (U. Dózsa) 9,7 pontos gyakorlattal lett első. (19,078 p.) Lólengésben, akárcsak szombaton, Bejek bizonyult méltónak — 18,975 ponttal — a bajnoki címre. Ezután, meglepetésre, gyűrűn Sós Péter (V. Meteor) előzte meg Csányit. A fiatal versenyző 19,10 ponttal nyerte el a bajnoki címet, majd második bajnokságát a lóugrásban, 18,957 ponttal szerezve nyerte.

A nők kezdő szere a felemáskorlát volt. A 16 éves Makray (Bp. Postás) ismét igazolta tehetségét és kitűnő

adottságait és 9,6 pontos gyakorlattal nyerte el a bajnoki címet. (18,983 p.) Gerendán Hidegkúti plasztikusán szép, könnyed gyakorlatot mutatott be. A Bp. Postás versenyzője — aki összetettben a második helyen végzett — 19,283 ponttal jutott a bajnoki címhez. A talajon egymás után mutatták be a nők változatos és nehéz elemekkel gazdagított gyakorlataikat. Ducza — az összetett bajnoki cím tulajdonosa — és Hidegkúti között a látottak alapján nehezen volt eldönthető, hogy melyik dolgozott szebben. Végül is Ducza a verseny legmagasabb pontszámával, 19,396-tal megszerezte a bajnokságot. Ezután a lóugrásban dönt el a bajnoki cím. Kitűnően kidolgozott, biztos ugrásaival Ducza (Bp. Honvéd) 19,267 ponttal előzte meg Fürstnert és Müllert.

Vasas—Chemie Halle 2:0 (1:0)

A Vasas labdarúgó-csapat vasárnap délután játszotta harmadik, egyben utolsó portyamérkőzését az NDK-ban. A piros-kékek ezúttal Hallében léptek pályára.

A Vasas a rossz talaj ellenére is igen tetszetősen kezdett. Jól gördültek a Vasas támadásai, de csak a 16. percben sikerült megszereznie a vezetést: Berendi nagy lendülettel vitt fel egy megszerzett labdát, a lyukon kapura induló Pál I-et szöktette és a bal-

szélső a hálóba helyezte a labdát, 1:0 a Vasas javára.

Az utolsó negyedórán a Vasas kitűnően hajrázott. A 86. percben Kékési kiugrott a védők közül és a hálóba lött, 2:0.

A Vasas csapata az utolsó portyamérkőzésén nyújtotta legjobb teljesítményét. Gyors, tetszetős, gólrátörő volt a játéka. Az egyes csapatrészek között egyszerű volt a kapcsolat. Sokat löttek kapura is, de az igen jól működő német kapuvédő sok labdát kivédett.

A Vasas nyerte a vízilabda Magyar Népköztársasági Kupát

Vasas—Bp. Honvéd 2:1 (0:0, 1:1, 0:0, 1:0)

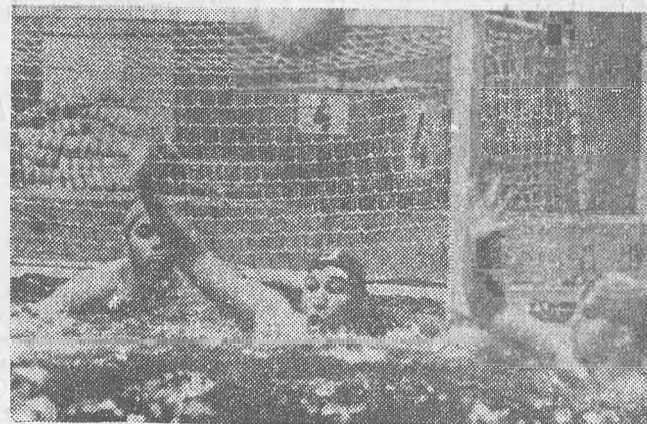
A fehér labdát (TV-közvetítés volt) először a Vasas érte el. A Honvéd szemmel láthatóan a játék lelassítására törekedett. Az első veszélyes lövést Váci csavarja jelentette, a labda a kapufát érintve ment ki. Honvéd-támadás közben ért véget az I. negyed. A játék II. negyede nem hozta meg a várt fordulatot. A Vasas támadott, a Honvéd-védők erejük teljes latbavetésével igyekeztek megheiusítani a kapurátörési kísérleteket. Markovits—Németh páros kiállítás után, Kunsági szabálytalanul akasztotta Tóthot a büntetőn belül. A négy méterest Tóth a sarokba vágta. 1:0 a Bp. Honvéd javára.

A gólról heves támadásokkal válaszolt a Vasas. Vedlik szá-

bálytalankodott, emberelőnyhöz jutottak a piros-kékek. Három átadás után Markovits kezéről jutott a hálóba az egyenlítő gól.

Mindkét csapat teljes erővel indult a játék utolsó szakaszának. Tóth csavarja a kapu fölé szállt, utána Vitáris közelről a kapusba lötte a labdát. Lesz-e hosszabbítás? Találgatták a nézőtérben. Vasas-támadás közben Németh küldte ki a játékvezetőt a vízből, ötször szállt a labda a Vasas-játékosokhoz, míg végül Leipes dr. közelről behelyezte. 2:1 a Vasas javára.

A nagy tét rányomta bélyegét a kupadöntőre. Egyik csapat sem tudta megismételni az eddigi mérkőzéseken mutatott játékát.

Kavarodás a Bp. Honvéd kapuja előtt. Ebből a Vasas-akcióból született a Vasas második, egyben a győzelmet jelentő gólja.